

Ósma fala ministra Niedzielskiego

W poniedziałek (3.04.2023) minister zdrowia [Adam Niedzielski](#) [był gościem Radia Plus](#). Z wywiadu prowadzonego z Niedzielskim przez redaktora Jacka Prusinowskiego dowiedzieliśmy się, że Polacy „nie mają skłonności do szczepień”, w lecie będzie ósma fala kowida, a rządowa polityka pandemiczna była racjonalna i optymalna. Poza tym mamy dobry rząd, wybitnych fachowców, a sytuacja w służbie zdrowia jest coraz lepsza. Nie bez przyczyny nawiązuję tutaj do skeczu kabaretu „Neo-Nówka”, w którym polityk opowiadający o dobrym rządzie i wybitnych fachowcach doprowadził dziennikarkę do takiego szału, że najpierw obrzuciła go wyzwiskami, a potem rzuciła w niego krzesłem. Słuchając Niedzielskiego naprawdę ma się ochotę postąpić tak samo. Ale po kolei.

W związku z tym, że Polacy „nie mają skłonności do szczepień” minister Niedzielski rekomenduje piątą dawkę szczepionki na kowid dla osób starszych i z upośledzoną odpornością oraz zapowiada, że już za chwileczkę, już za momencik możemy spodziewać się szczepionki biwalentnej, czyli w wersji kowid plus grypa. Ma ją wyprodukować firma Moderna, która zgodziła się na zmianę zapisów kontraktu. O ile dobrze zrozumiałam, zmiana ma polegać na tym, że zamiast szczepionek na kowid Polska kupi to nowe cudo, przy czym minister Niedzielski nie wie jeszcze, czy takie szczepionki będą płatne, czy bezpłatne.

Na zmianę kontraktu zgodziła się też firma Novavax, ale nie dowiedzieliśmy się, jak te zmiany mają wyglądać. Natomiast

firma Pfizer proponowała, że jeśli Polska i inne kraje europejskie nie chcą kolejnych dostaw zamówionych szczepionek, to niech zapłacą połowę ceny za dawki, które w ogóle nie zostaną wyprodukowane. – *Jest to wręcz nieludzkie* – oświadczył minister Niedzielski.

To akurat jest bardzo ludzkie, bo chciwość jest jednym z siedmiu grzechów głównych. Nic dziwnego, że Pfizer chce zarobić, skoro ma do tego podkładkę w postaci kontraktu, który tak „wspaniale” wynegocjowała Komisja Europejska. Szkoda, że minister Niedzielski obudził się dopiero w marcu 2022 roku i zapowiedział konieczność renegotiacji tego kontraktu. Wcześniej nie miał żadnych zastrzeżeń, a tych, którzy takie zastrzeżenia mieli nazywał antyszczepionkowcami i zarzucał im kołtuństwo. Teraz skarży się, że Pfizer nadal chce dostarczać szczepionki nie zważając na „siłę wyższą”, którą ma być agresja Rosji na Ukrainę.

Zatrzymajmy się na chwilę przy tej argumentacji ministra Niedzielskiego. Polska odmawia przyjmowania kolejnych dawek szczepionek na kowid, ponieważ „od ponad roku musimy radzić sobie z trudną, kryzysową sytuacją związaną z napływem uchodźców i obciążeniem naszych finansów publicznych z tytułu zakupu uzbrojenia”. Krótko mówiąc: nie ma pieniędzy na zakup szczepionek, ponieważ trzeba sfinansować potrzeby przybyłych do Polski Ukraińców oraz kupować broń. A teraz zastanówcie się: czy gdyby kowid faktycznie był takim zagrożeniem, a szczepionki takim remedium, jak nam wmawiano, to minister zdrowia odmówiłby kupowania kolejnych dawek cudownego eliksiru ratującego przed dżumą XXI wieku? Oczywiście, że by nie odmówił. Jeszcze by wrywał kasę skąd się da, aby zapewnić ten eliksir dla uchodźców z Ukrainy. Tymczasem minister walczy jak lew, żeby szczepionek nie przyjmować. To jest *de facto* przyznanie, że rządowa walka z pandemią była hucpą, która kosztowała nas miliardy wyrzucone w błoto. Jeśli ktoś już zapomniał o loterii szczepionkowej, majówce ze szczepionką J&J i „zachętami” do szczepień w postaci segregacji

sanitarnej, to polecam moją książkę [„Kowidowe getta”](#). Tam jest opisane wszystko, o czym rządzący chcieliby zapomnieć. I chcieliby, żeby Polacy też o tym nie pamiętali. A o tym trzeba pamiętać!

Przy okazji, pamiętacie iloma falami kowida nas straszono? Gdybyście nie pamiętali, to minister Niedzielski poinformował, że w lecie czeka nas ósma fala. Boicie się? Oczywiście, że nie, ponieważ media nie tłuką już Wam dzień w dzień do głów, że macie się bać. Skończyło się też licytowanie na coraz głupsze pomysły dotyczące metod walki z pandemią. Przypomnę tylko, że w ramach walki z drugą falą [Rzecznik Praw Dziecka, Mikołaj Pawlak, zalecał przecinanie ławek szkolnych na pół](#), a przed nadciągającą czwartą falą [doktor Paweł Grzesiowski postulował, aby instalować wyciągi nad stolikami w restauracjach](#). Na szczęście akurat tych dwóch durnot nie wprowadzono w życie, ale do dziś obowiązuje durny nakaz maskowania w aptekach, przychodniach i szpitalach. Co więcej, minister Niedzielski nie zamierza odwoływać obowiązującego wciąż stanu zagrożenia epidemiologicznego. Dlaczego? Dlatego, że mamy do czynienia z „bardzo nietypowym jak na poprzednie lata przebiegiem grypy”, który polega na tym, że od stycznia liczba zachorowań nie spada i utrzymuje się na poziomie ponad 20 tysięcy dziennie. Zapytany, dlaczego tak się dzieje, Niedzielski odparł:

Myślę, że po kilku latach izolacji, kilku latach ograniczania mobilności i szkoły, gdy nosiliśmy maseczki, jest to rok, w którym niestety nadrabiamy to, co było nieprzechorowane w poprzednich latach. (...) Jesteśmy zaskoczeni, że aż trzy miesiące trwa ten stan, że ta liczba utrzymuje się powyżej 20, a nawet 25 tysięcy, bo to jest przebieg kompletnie nietypowy patrząc nie tylko na te ostatnie lata pandemiczne, ale na okres przedpandemiczny.

Minister Niedzielski nie byłby taki zaskoczony, gdyby słuchał „szurów”, którzy ostrzegali, że polityka lockdownów, kwarantanny i izolacji doprowadzi do spadku odporności w całej

populacji. Układ odpornościowy musi być stymulowany przez kontakt z wirusami. To są podstawy biologii, które kowidowa „nauka” usiłowała obalić. Nie udało się, bo nie mogło się udać i dlatego mamy „nietypowy przebieg grypy”. A pytaniem otwartym pozostaje kwestia upośledzenia układu odpornościowego przez kowidowe pseudoszczepionki. Oczywiście tego się nie bada, bo jeszcze okazałoby się, że osoby zaszczepione częściej chorują. I wtedy dopiero minister Niedzielski byłby zaskoczony.

Teraz zacytuję pytanie redaktora Prusinowskiego, które brzmi tak: *Czy nie ma Pan takiej refleksji, że ci, których Pan tak mocno krytykował w 2020 czy 2021 roku, którzy mówili, że odporność zbiorową uzyskamy, jeśli przechorujemy ten kowid i nie ma sensu aż tak się zamykać czy długo trzymać tych obostrzeń, że lepiej mieć kontakt z tym wirusem, bo prędzej czy później każdego to czeka, jednak sporo było w tym racji?*

I odpowiedź Niedzielskiego: *Trzeba się porównać z innymi krajami. My byliśmy stosunkowo liberalni, czyli ta logika, że jednak w pewnym momencie trzeba pozwolić na to, jeżeli będziemy przygotowani od strony szczepień i wydolności systemu opieki zdrowotnej. Na początku pandemii te instrumenty, które były stosowane, były zdecydowanie bardziej restrykcyjne. Im więcej wiedzieliśmy, im więcej też nasi lekarze wiedzieli na temat samego wirusa, przebiegu samego zachorowania, pojawiały się nowe leki, tym bardziej mogliśmy liberalizować tę politykę. I my ją liberalizowaliśmy stosunkowo wcześniej, więc akurat patrząc na porównanie z innymi krajami, to można powiedzieć, że podejmowaliśmy racjonalne decyzje. (...) My działaliśmy optymalnie. Te instrumenty restrykcyjne, które dobieraliśmy, dobieraliśmy do etapu pandemii, na którym się znajdujemy.*

To, co opowiada minister Niedzielski, to jest klasyczna „gówno prawda”. W porównaniu z innymi krajami Polska jest na czele listy z nadmiarowymi zgonami, ponieważ Niedzielski kilkakrotnie zamykał przed pacjentami służbę zdrowia. Dopiero 28 marca 2022 roku zniesiono obowiązek testowania chorych

przed przyjęciem do szpitala. Dopiero wtedy przestała obowiązywać kwarantanna, izolacja i nakaz noszenia maski w pomieszczeniach zamkniętych. A jeszcze dwa miesiące wcześniej [PiS forsował projekt ustawy, który zakładał, że wszyscy pracownicy, zarówno niezaszczepieni jak i zaszczepieni, mają testować się raz w tygodniu](#), a jeśli ktoś się zarazi, to osoby nieprzetestowane mają mu wypłacić odszkodowanie. Ten projekt miał zastąpić złożoną w listopadzie 2021 roku [ustawę segregacyjną autorstwa PiS, nazwaną „Lex Hoc”](#) od nazwiska posła, który ją firmował.

Czy to było działanie racjonalne i optymalne? Bez żartów. Liberalizacja polityki kowidowej nastąpiła dopiero po ataku Rosji na Ukrainę 24 lutego 2022 roku, gdy otworzono granice dla milionów Ukraińców, którzy nie nosili masek, nie robili testów i odmawiali przyjmowania szczepionki. Dopiero od tego czasu zaczęto traktować kowid jak grypę i zaczęto ludzi leczyć zamiast ich testować i zamykać w domu. Kowidową hucpę zakończyła wojna na Ukrainie, a nie „podejmowanie racjonalnych decyzji” przez Niedzielskiego i Morawieckiego. Ci podejmowali wyłącznie decyzje nieracjonalne, a teraz pozostało udawanie Greka i wmawianie Polakom, że rząd świetnie poradził sobie z wirusem.

Gdyby zamiast prowadzić tzw. walkę z pandemią rząd nie zrobił nic, to nie byłoby tylu nadmiarowych zgonów, nie byłoby tak wysokiej inflacji, nie byłoby dziś tylu zachorowań na grypę, a minister Niedzielski nie musiałby walczyć o renegocjację kontraktów szczepionkowych. Oczywiście gdyby Niedzielski to publicznie przyznał, byłby skończony i mógłby pakować graty. A przecież zamierza ubiegać się o mandat poselski. Będzie więc dalej opowiadał, jak to racjonalnie i optymalnie działał podczas pandemii. Czy znajdzie się wystarczająco wielu głupców, żeby mu uwierzyć i oddać na niego głos?

[Źródło](#)

Ukraińska wrażliwość na Podkarpaciu. “Bandyci UPA mówili, że mają żniwa. Wpychali drut do oczu...” i wzywali do wspólnej walki

Mordy, grabieże, akcje eksterminacji ludności polskiej przez Ukraińców wynikały z dalekosiężnych, obłąkanych wizji szowinistów z Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów oraz [gloryfikowanej przez współczesne państwo ukraińskie Ukraińskiej Powstańczej Armii](#). Te wizje rozpościerały się po Kresach Rzeczypospolitej długo przed wybuchem II wojny światowej, a podsycane przez wielu greckokatolickich popów, którzy zamiast rolę pasterzy wskoczyli w buty mecenasów zbrodni, opętały także ukraińską ludność cywilną, która – zgodnie z relacjami świadków tamtego okresu – z polskimi sąsiadami żyła jak bracia. Niestety, zwyciężyło zło i nienawiść, a fala zbrodni rozlała się nie tylko po Wołyniu i Podolu, a także po ziemi lwowskiej, stanisławowskiej, Zamojszczyźnie i Podkarpaciu. I to właśnie z Podkarpacia, a dokładnie z powiatu lubaczowskiego, chciałbym przytoczyć Państwu wspomnienia wybranych Świadców dramatycznych wydarzeń, które jeszcze przed zakończeniem wojny, polskiej ludności zgotowały ukraińskie bandy. To wybrane fragmenty wspomnień

Świadków z podkarpackiej ziemi, która – gdyby nie operacja “Wisła” wspierana przez byłych partyzantów Armii Krajowej, Batalionów Chłopskich ([zobacz](#)) i pozostałych uczciwych i dzielnych Polaków – wchłonełaby wiele więcej niewinnej polskiej krwi. Podkreślam, Polacy tych terenów zaangażowani byli w operację “Wisła” nie z pobudek politycznych, by umacniać stalinowską okupację, lecz po to, by mieć dostęp do broni i ratować swoje dzieci, żony, matki i wnuków przed stepowymi bandytami, których dziś Ukraina zwie wyzwoliciełami i wojownikami o niepodległości.

Relacja Świadka Władysława Rachwała: *W miesiącu kwietniu 1944 r. rozpoczęły się morderstwa na ludności polskiej w całym powiecie lubaczowskim. Ludność szukała schronienia za Sanem na terenie powiatów leżących na terenie powiatów leżących na zachód od powiatu lubaczowskiego. Masowo opuszczała powiat lubaczowski. Droga prowadziła przez Las Bachorski [położonego pomiędzy Lipiną a Jarosławiem – przyp. JM]. Bandyci UPA mówili, że nadeszły dla nich żniwa, więc mordowali wszystkich: dzieci, kobiety, starców. Pomordowani mieli niejednokrotnie połamane kości rąk, nóg, kręgosłupa i inne zniekształcenia ciała. Ciała pomordowanych były tak zmasakrowane przez zadawanie im różnych uderzeń, ciosów i innych tortur przy pomocy specjalnych narzędzi zbrodni, że w wielu wypadkach trudno było ustalić tożsamość zamordowanej osoby. To było bestialstwo, którego nie da się opisać.*

Relacja Piotra Piekły: *W Lesie Bachorski mordowano masowo ludność polską uciekającą za San, żołnierzy Wojska Polskiego i żołnierzy radzieckich. Dziś jeszcze można spotkać tam ludzkie kości. Bandyci spod znaku UPA mordowali bezlitośnie swoje ofiary. Łamali kości, wpychali drut do oczu, wydziobywali oczy.*

Relacja Michała Ważnego: *Było to w roku 1944, to jest zaraz po wyzwoleniu powiatu lubaczowskiego spod okupacji niemieckiej. Nie pamiętam dokładnie daty, ale doskonale utkwił mi w pamięci straszny obraz zbrodni. Idąc, spotkałem w Lesie Bachorskim*

około 20 żołnierzy Wojska Polskiego pomordowanych przez bandę. Widok był straszny. Ciała żołnierzy zmasakrowane, bez mundurów, bez bielizny leżały na drodze.

To był rok 1944, zaraz po tym, gdy Sowietci wyparli wojska niemieckie (por. np. [wywiad z Władysławem Zimoniem z Borownicy na Podkarpaciu](#)). Od tego momentu, mimo iż w zasadzie wojna się zakończyła, Podkarpacie zaczęło jeszcze obficie ociekać krwią niewinnych Polaków. Ukraińcy, zwłaszcza ci należący do dziś gloryfikowanej za Bugiem Ukraińskiej Powstańczej Armii, rozpoczęli masowe mordy naszych rodaków. Zabijali bez opamiętania. W maju 1945 roku, po serii drastycznych morderstw, **wystosowali bezczelny apel**. Była to odezwa pełna kłamstw i cynizmu, mająca ułatwić Ukraińcom zdobycie terenów od Sanu na Wschód, poprzedzone wypędzeniem i wymordowaniem polskich mieszkańców, co skutecznie utrudniali partyzanci biorący udział w operacji "Wisła". Mając pełną świadomość ludobójstwa przeprowadzonego przez swoją formację zwłaszcza na Wołyniu, UPA rozpoczęła odezwę od słów, które spokojnie można by pomylić z narracją współczesnych Sakiewiczów i jemu podobnych. Nie ma tam mowy o sarmackim Katyniu (1652), męczeństwie św. Andrzeja Boboli, zbrodniach na Lwowskich Orłętach i mieszkańcom podlwowskich wsi. Nie ma też mowy o ukraińskiej kolaboracji z III Rzeszą bestialstwie, ani o ludobójstwie, które sami zgotowali na Wołyniu czy Podkarpaciu, do którego mieszkańców ślą ów odezwę. Jest za to stek kłamstw o wspólnej i historii, rzekomo wspólnej walce z Sowietami i Niemcami i zaproszenie do wspólnej walki z bolszewikami. Walki, którą podobno prowadzą Ukraińcy... cwiartując ciała polskich cywilów.

POLACY! Już dużo razy w czasie historii obydwie nasze sąsiednie narody podzielały wspólnie dołę i niedolę. Wspólnie odbijaliśmy tatarską, razem gromiliśmy prusackich Krzyżaków, jednakowo przeżywaliśmy niemiecko-austrijacką i moskiewską niewolę, a ostatnim czasem jednako zniewoleni hitlerowskimi i bolszewickimi imperialistami, przeciw którym oba nasze narody

prowadziły i prowadzą zaciężną wyzwającą walkę.

Cała odezwa kończy się rzecz jasna banderowskim pozdrowieniem, które należy rozumieć: jeśli nie przejdziecie na naszą stronę – wytniemy was w pień, co już udowodniliśmy. Oto wrażliwość bohaterów Ukrainy w pełnej krasie.

Czy czytaliście o tym w polskojęzycznych podręcznikach do historii? Czy mainstream, reżimowe media, doniosły Wam o wrażliwości bohaterów Ukrainy na Podkarpaciu w trakcie i po II wojnie światowej?

Ostatni Świadkowie jeszcze żyją i pamiętają gehennę, którą zgotowali im Rusini, od czasów wojny sami siebie zwący Ukraińcami. Wielu Świadków pozostawiło swoje wspomnienia na papierze. Inni tamte czasy wspominają przed moimi kamerami.

Jestem przekonany, że te wspomnienia są skutecznym orężem w walce o prawdę, a równocześnie są cegiełką w budowaniu pomnika, dla tych, których państwo ukraińskie i uległa mu filoukraińska władza osiedlona w Polsce, skazuje na zapomnienie. Setki wspomnień tych tragicznych czasów już niebawem wydam w wielotomowej pozycji książkowej, która – tak sędzę – powinna znaleźć się w bibliotece polskiego patrioty, a jej treść przekazywana pokoleniom. Ten artykuł oraz wszystkie przeprowadzone przeze mnie, opracowane i opublikowane wywiady ze Świadkami potraktujcie jako prelude do lektury mojej najnowszej książki ze wspomnieniami Polaków ocalałych spod ukraińskiego topora. I tom poświęcony jest zwłaszcza Polakom pomordowanym na Wołyniu, Podolu i w Małopolsce Wschodniej. W II i kolejnych zwłaszcza przemówią Świadkowie z Podkarpacia i Zamojszczyzny.

Podkreślam! Nie publikuję tych faktów, wspomnień, żeby podsycać nienawiść do Ukraińców. Nie mówię tego, żeby na nich kogokolwiek napuszczać, by robić im krzywdę, by ich postponować. Wręcz przeciwnie. Mówię to po to, by oni także od nas otrzymali lekcję historii, której nie otrzymają w szkołach

za wschodnią granicą, ani w popkulturze. Polacy, bądźmy ludźmi dla Ukraińców. Dajmy im prawdę, na którą także jako ludzie po prostu zasługują! Dajmy im prawdę i bez kompleksów podnośmy, że Polska nigdy nie będzie brunatna, a Naród Polski nigdy nie pozwoli na gloryfikację zbrodniarzy.

Odezwa UPA (fotokopie):

Za samoistne i niezależne
istnienie Państwa i narodu

Wola Narodom i człowiekowi:

"Witajmy walkę innych zniewolonych narodów
za swoje wyzwolenie. Z tymi, z osobna na-
szymi sąsiadami, życzymy być w dobro są-
siedzkich wtajemnych i współpracować we
wspólnej walce przy umowie poszanowania
niemi wyzwoleniczej walki ukraińskiego Na-
rodu"

Z manifestu Ukr.Główn.Wydz.Ładu
Danego w czerwcu 1944r.

P O L A C Y !

Już dużo razy w czasie historii obydwu nasze sąsiedzkie narody
podzielały wspólnie dołę i niedolę. Wspólnie odbijaliśmy tatarską na-
wałę, razem gromiliśmy prusackich Krzyżaków, jednakowo przyżywaliśmy
niemiecko-austriacką i moskiewską niewolę, a ostatnim czasem - jedna-
ko zniewoleni hitlerowskimi i bolszewickimi imperialistami, przeciw
którym oba nasze narody prowadziły i prowadzą zaciętą wyzwalającą
walkę.

Na przeciągu długiego rozdziału historii odnoszenia się pomię y
polskim i ukraińskim były różne. W zależności od niego przychodziły
takie rezultaty, jakie można doprowadzić do takiej prawdy: zgoda oby-
dwóch naszych narodów, przynosiła im państwową możność, a niezgoda
była przyczyną straty państwowości co przynosiło w swoich następstwach
śachliwą niewolę dla naszych narodów. I tak kiedy Polska, zadawszy
cios z tyłu dopomogła Moskwie powalić ukraińskie-kozackie Państwo, to
oprócz tego, Moskwa wzrosła w siłę doprowadziła Polskę do potrójnego
rozbioru. W ślad za tem przeżyła 150 lat ciężkiej niewoli, kiedy w
1918/20r. Polska dopomogła moskiewskim bolszewikom zniewolić Ukrainę,
to po krótko zaledwie 20 letnim istnieniu samoistnego Państwa polskie-
go, ci sami bolszewicy na spółkę z hitlerowskimi grabieżcami zlikwido-
wali Państwo Polskie i nałożyli ciężkie jażmo polskiemu narodowi, w ja-
kim on przebywa do tej pory, choć okupanci zmienili się.

Zaraz po ucieczce hitlerowskich oprawców, polskie ziemie okupował
bolszewicki imperjaliści, którzy dla zamydlenia oczu polskiemu narodo-
wi i innym narodom świata, stwożyli agenturę tak zwany demokratyczny
"Urząd", a w rzeczywistości zniewolili polski naród. W tej sytuacji
zdawało by się, że polski naród powinien z czysto przyrodniej koniecz-
ności korzyści na żadne walki pierwsze, za wszystkie kremłowskie zni-
olenia. Ta prawdziwość mała wygląda inaczej.

Mimo tego, to pewna ilość polskiego społeczeństwa nadaje zdecydo-
wane walki przeciw bolszewickim najeźcom, to jednak połowa polaków
poszła z kremliskimi duszozgubami, i na spółkę z N.K.W.D. prześlado-
wała, rabują i mordują niewinną ukraińską ludność, donosząc na ukraińców
ją, ukraińskie osiedla itp. Ba co więcej. Do tej haniebnej roboty za-
pręgiła się pewna część polskiego społeczeństwa a nawet członkowie
polskiego socjalistycznego ruchu /A.K./ specjalnie ci którzy zatrudni-
ni w administracji i milicji /wypadki w powiatach: Sanockim, Leskim,
Przemyskim, Jarosławskim i innych/. Przeciw temu świadczą fakty i do-
kumenty, które znajdują się w naszych rękach i jakie rozumie się my
wykorzystamy wewnątrz kraju i na forum międzynarodowym.

Jakie następstwa dla polskiego rządu pytanie i tym samym dla
polskiego narodu - przyniesie taka bezcelowa walka przeciw ukraińcom,
do ją przewodzą polacy na ukraińsko-polskich terenach?

Oto oni 1/ pogłębić poróżnienie między ukraińskim i polskim naro-
dem i zmusić ukraińców do zastosowania obronnych i odpłacić się akcją
2/ polacy wykluczą siebie z frontu zniewolonych narodów i dowiedzą do
do pownej izolacji swoje państwowe problemy - wśród zniewolonych naro-
dów i międzynarodowej arenie ogólnej. A tym samym sąsądzą na śmierć
sprawy swojej niezależności. Bo trzeba polskiemu narodowi pod siłę
zrozumieć, że Polska nigdy nie może być samoistnym państwem przy boku
bolszewików, a jeszcze może stać się na jej trupie. Jednakowo silny
polacy wobec bolszewików beznadziejnie bezsilni, choćby korzystali

pośrednio i bezpośrednio potrzymaniem... przyczyną z niemiecko-polskiego paktu i teraźniejszych politycznych... sin/. Tak jasno, co do rozgromienia bolszewików mogą dokonać tylko... kiejpojednania zniewolonych narodów, między temi ukraiński naród... wielką ważną pozycję bo on wypełni tak pęresywne ideje, co ma on... rozsądzić bolszewickie wnętrza. A to przed umową Breci bolszewickim... imperializmu.

Gdzie wtedy miejsce polskiemu narodowi temu wyzwolonemu bolszewickiemu frontowi i jaką dola wówczas czeka Polski naród tego przywódcy. Ta myśl i wybór pozostawimy samym polakom.

P O L A C Y! Ukraiński naród wiecie zaraz zacięty bój z bolszewickimi najeźdźnikami. Taką walkę prowadzą narody bratnie od Bałtyku, na dzień Magoli i Azii. Ta walka zrasta z każdym dniem na sile i w końcu położy kres bolszewickiemu niewolnictwu. Jendocześnie zbliża się konfrontacja między Anglo-amerykanami z jednej strony z bolszewikami z drugiej strony. Przytem pamiętać, należy, że zachodni alianci potraktują problem ukraiński z bolszewikami narodów, jako całość, jako jednostajny przeciw bolszewicki front. Tak zrewidujecie wy swoje zgodne stanowisko i wyjdziecie w świat tego wielkiego wyzwolenego złączenia, wyzwolonych narodów, w jeszcze czas. Opamiętajcie swoich obłudnych synów, jaka gorzka była praca z bolszewickimi okupantami w walce przeciw ukraińcom. A takie pozostaną nadal agentami Stalina i będą rabować, mordować, zmuszać przesilenia i prześladowania ukraińskiego nasilenia. Odpowiadamy Gł.

P O L A C Y! Zatrudnieni w administracji i milicji!!! Wy pierwej zdradzili swój naród za współpracę z kwierzerczemy bolszewickimi okupantami. Mordujecie niewinne ukraińskie społeczeństwo, rabujecie jego majątek, palicie wieś, rzucacie do ognia dzieci, bijecie niewiasty i starców, strzelacie do publiczności i wyprawiacie zwierzęce orgie po ukraińskich wsiach. To teraz my wydały na wasze opamiętanie, spodziewajcie się co polityczne, rozum widzimy ukraińskiej rewolucji. Ale wy pokazujecie, w swym bestjałstwie jesteście niepoprawni.

Dlatego my przyzyskamy, że bardziej oni radykalnych środków użyją niż ty, który jednakowo nie zamierzamy podtrzymać walki przeciw polskiemu narodowi, który tak samo jak my prowadzimy nie modną walkę przeciw stalinowskim okupantom i przeciw wam zdrajców agentów. - Ostatni raz wołamy do was o opamiętanie, nie prześladowajcie, nie rabujecie, nie strzelajcie, nie bijcie się z nimi nie po ludzku, nie zmuszajcie do przesiedlenia, bo ukraiński naród odpowie zbrojnie samoobroną i to przyniesie wam niepotrzebne straty a i tym nie zdobędziecie sprawy granicy, bo jeszcze musicie prowadzić walkę za ojczyznę a po drugi kłopoty terror nie nie zrobi, bo sprawa granicy jedno jest w stanie rozpatrzyć prawdziwy ukraiński i polski rząd przy spotkaniu z ukraińskimi powstańcami, nie próbujecie wyciągać broni i mordujecie, że wy polska milicja a to wtedy i wy wyjdziecie cało. Nie wykonacie rozkazów stalińskich okupantów bo te nakazy tych, co mordowali i dzisiaj rozstrzelają polskich patryjotów w katyńskie cmentarzysko, co wasza śmierć. Żadnej Demokratycznej i niezależnej Polski oni nie życzą to wasza śmierć. Żadnej Demokratycznej i niezależnej Polski oni nie życzą to wam wszystkie /dobra/ stalińskiej konstytucji: gład, strach, rozstrzelanie więzienia, obozy, Sybir, Sołówki, duchowe poniżenie, eksploatacja pracy tego narodu. - Jak wy swojego odnośzenia do ukraińskiego narodu nie znacie, tak wtedy my pomówimy z wami mową zbrojną. Jak między tym padnie nie winię to zato odpowiedzialność spada na wasze czarne sumienia. Opamiętajcie się bo przeklinacie was wasz naród! Śmierć niemiecko-bolszewickim najeźdźcom i ich podłym agentom! Niech żyje samodzielne i niezależne Państwo zniewolonych narodów!

Maj 1945.

UKRAIŃCZY POWSTANIE

PiS chce ukraść całe państwo

Powaliło mnie zapalenie płuc. To dobra okazja, żeby zająć się sobą. Chciałem. Nie dałem rady. Zaczęło się od przeczytania rozmowy z Mario Vargasem LLosą. Powiedział w niej o pewnym kolumbijskim generale, który przy knajpianym stoliku planował ukraść całe państwo. Właśnie ukraść, nie przejąć, opanować czy zawładnąć. Bez tej myśli peruwiańskiego pisarza – polityka nie przyszłoby mi do głowy, że można chcieć ukraść całe państwo i że może to być bardzo prawdopodobne nie tylko w Ameryce Łacińskiej. Ta „łacińskość” jest zamierzoną aluzją do koncepcji Feliksa Konecznego. Nie wiem czy LLosa myślał o tym samym, ale odkrył dla mnie nowe pojęcie polityczne, bardzo pasujące do teraźniejszej Polski. Wrócę jeszcze do niego.

Niedziela Palmowa stała się dniem szczególnej walki o miejsce Karola Wojtyły – Jana Pawła II w przestrzeni publicznej. Dla mnie koronnym argumentem na to jest to, co dzieje się i działa w mojej rodzinnej Stalowej Woli. Z jednej strony „marsz milczenia” w obronie czci papieża, a z drugiej strony oblanie farbą jego pomnika. Ten wandalizm, to jak na Stalową Wolę rzecz niesłychana i pokazująca do jakiego stopnia narastają złe emocje. Podobnie jak w innych politycznych wydarzeniach – według mnie to wszystko ma wymiar głównie polityczny – w Stalowej Woli jak w soczewce skupiły się działania polityków PiS-u.

Pewnie wielu się zdziwi, ale za integralną część działań PiS-u

w związku z obroną czci Jana Pawła II, uważam informacje o tym, że pewna „gwiazda” stalowowolskiego PiS-u została członkiem zarządu w spółce jednego koncernu energetycznego. Ta „gwiazda” miała swego czasu problem z terminowym ukończeniem szkoły podstawowej i wśród osób lepiej ją znających nigdy nie miała opinii nawet przeciętnego intelektu. Wystarczyło to jednak do bycia liderem wśród kiboli. Tymczasem ani się nikt nie spostrzegł i kibolski lider błyskawicznie doszedł do matury i skończył ponoć jakieś studia. Wszystko to równolegle z błyskotliwą karierą polityczną w szeregach PiS. Spodziewam się, że wkrótce ta „gwiazda” zamacha nam przed nosem jakimś dyplomem NBA. W szeregach PiS-u jest tego istny wysyp. Podobno nawet powołali w tym celu jakąś uczelnię. W czasach PRL-u wyśmiewano prostactwo i nieuctwo ówczesnych rządzących Polską, opowiadając taki dowcip; do rektora AGH dzwoni pierwszy sekretarz KC PZPR i pyta – towarzyszu rektorze, to na którym roku studiów w końcu jestem? Rektor odpowiada – na trzecim, towarzyszu pierwszy sekretarzu. Na to oburzony pierwszy sekretarz – to co się ku... tak guzdrzecie?! Jestem przekonany, że w tym dowcipie zawiera się archetyp kariery wspomnianej „gwiazdy” PiS-u ze Stalowej Woli. Jest już tak rozpędzony w zajmowaniu kolejnych stanowisk, że na miejscu niejakiego Daniela Obajtki zacząłbym się bać o swoją posadę.

Tydzień temu na ostatniej sesji sejmiku województwa podkarpackiego, klub radnych PiS-u wniósł pod obrady uchwałę, stającą w obronie czci Jana Pawła II. Chcieli ją uchwalić przez aklamację, ale nie wyszło. Najpierw poseł Grzegorz Braun wytknął, że to hipokryzja, ponieważ wcześniej ci sami radni przyjęli uchwały ewidentnie sprzeczne z nauczaniem Jana Pawła II. Poseł Braun podsumował, że PiS na pamięci o Janie Pawle II chce wygrać kolejne wybory. Wściekła reakcja PiS-u świadczyła, że trafił celnie. Z kolei w głosowaniu byłem jedynym radnym, który się wstrzymał, więc politycznego efektu aklamacji tym bardziej nie było. Na konferencji prasowej, wyjaśniając swoje stanowisko, użyłem strzelistego porównania, mówiąc, że inicjatywa radnych PiS-u, to tak, jakby złodziej głośno

potępiał złodziejstwo nie przestając kraść. To, co się dzieje w sprawie do tej chwili jednak utwierdza mnie, że porównanie, którego użyłem nie było nadużyciem.

Ewidentnie PiS chce ukraść pamięć o Janie Pawle II. Pisałem już o tym wcześniej. Chcą ukraść, bo niby bronią jego dobrego imienia, jednocześnie – jak na przykładzie ze Stalowej Woli – pokazują w jakiej pogardzie mają jego nauczanie o tym, czym kierować powinna się władza w państwie. I to, i opisana powyżej kariera wspomnianej pisowskiej „gwiazdy”, jest kolejnym dowodem, że PiS chce ukraść całe państwo i jest to kradzież zuchwała. Niestety mają duże szanse, że im się uda.

[Andrzej Szlęzak](#)

Komu potrzebny jest Jan Paweł II?

W Polsce odbyły się marsze w obronie dobrego imienia Papieża Jana Pawła II. Przyszli przede wszystkim zwyczajni ludzie, którzy nie chcą pogodzić się z tym, co wyprawiają media o lewackiej proveniencji, które od lat próbują przedstawić cały Kościół katolicki jako jedno wielkie zgromadzenie pedofilów.

Teraz media te postanowiły „zapolować” już nie na szeregowych księży, ale na samego Papieża. To miał być „cios ostateczny”. Po co jest to im potrzebne? Wyjaśnił to precyzyjnie jeden z

najbardziej „zasłużonych” w tym dziele – **Tomasz Sekielski**, pisząc w „Newsweeku”, na czele którego w nagrodę za sukcesy w tej akcji stanął, że cała nauka Papieża o rodzinie i moralności nie ma żadnego znaczenia, bo on sam jest mocno podejrzany, bo on sam „krył pedofilów”, jak to zwykło się w tym zdegenerowanym środowisku określać. To jest zrozumiałe, że Imperium LGBT chce usunąć ostatnią przeszkodę w marszu do nowego wspaniałego świata, a tą przeszkodą jest nauka Kościoła katolickiego o rodzinie. Jan Paweł II był szczególnie czuły na tym punkcie, uważał, że rodzina, jako związek kobiety i mężczyzny, jest fundamentem społeczeństwa i narodu. To jest przyczyna ataku na Papieża, a nie żadne „dążenie do prawdy”, jak obłudnie przekonują animatorzy tej hucpy.

Ale jest i druga strona medalu. Po przeciwległej stronie ustawili się samozwańczy „obrońcy” Papieża, politycy PiS i Solidarnej Polski. Dla nich z kolei Jan Paweł II to polityk, który doprowadził do „upadku komunizmu”. Andrzej Duda podczas wywiadu dla TVP pokazał zdjęcie Jana Pawła II i **Ronalda Reagana**. „**Dwóch ludzi, mam absolutne przekonanie, dzięki którym odzyskaliśmy wolność**” – dodał. Przypomnę, że Papież miał też liczne zdjęcia z innymi politykami, z Wojciechem Jaruzelskim (którego cenił), z Fidelem Castro czy Augusto Pinochetem. I co z tego wynika? Pytanie retoryczne. **Sprowadzenie Jana Pawła II do roli „obałacza komuny”, czy wielkiego zwolennika Unii Europejskiej i tzw. zachodniej cywilizacji – jest nadużyciem.** Jan Paweł II, gdyby żył – co jest pewne – nie akceptowałby wielu rzeczy nie tylko po stronie piewców Imperium LGBT, które już wtedy nazywał „cywilizacją śmierci”, ale i tego, co wyprawia obóz solidarnościowy – kierujący się od samego początku niechrześcijańską logiką zemsty, nie akceptowałby tych wszystkich dzikich lustracji, piętnowania i niszczenia ludzi (vide nie rozliczony po dziś dzień pisowski lincz na **abpie Stanisławie Wielgusie**). Papież byłby też przeciwnikiem wojen prowadzonych przez spadkobierców Ronalda Reagana a obecnie, tak jak Franciszek, nawoływałby nie do wojny, ale do pokoju.

Wynika z tego smutny wniosek, że prawdziwy Papież Jan Paweł II nie jest dzisiaj nikomu potrzebny.

[Jan Engelgard](#)

Jak rosyjska ropa umknęła nagonce

Zachód przystąpił do polowania na grubego zwierza. Na największego światowego eksportera ropy i paliw. Chciał uczynić Rosję naftowym pariasem, którego nie przyjmuje na salonach. I któremu przede wszystkim odbiera się pieniądze.

Po wybuchu ukraińskiej wojny, Ameryka przystąpiła do wojny handlowej z Rosją. Wprowadziła błyskawicznie embargo na import rosyjskiej ropy, to samo zaleciła Europie. Ta wykonała polecenie, choć szło to boleśnie i długo. Później nastąpił kolejny etap odbierania Moskwie dochodów z eksportu. Zachód wprowadził „pułap cenowy” – zakaz kupowania i transportu ropy rosyjskiej powyżej pewnej ceny (na początek ustalono ją na 60 USD). Głównym wykonawcą tego zlecenia były europejskie floty tankowców, banki, ubezpieczyciele. Tak rozpoczęło się polowanie na rosyjską ropę po całym świecie. Miało ono zagłodzić niedźwiedzia, a jakie przyniosło efekty?

Warto wspomnieć, że to polowanie na grubego zwierza: w 2021 r. Rosja wydobyla 13% światowej ropy (536 mln ton), więcej

wydobyły tylko Stany (711 mln). Wyeksportowała z tego 264 mln ton ropy (13% globalnego eksportu), a produktów 150 mln ton (12%).

Rosja na samym początku została uderzona finansowo, po pierwsze zabranie jej pieniędzy złożonych w zachodnich bankach, po drugie rosyjska ropa była wyceniana o 25-35 USD na baryłce taniej niż Brent. To dla budżetu rosyjskiego miesięczne straty rzędu 2 miliardów dolarów. Wszyscy chcieli zarobić na zagonionym do narożnika eksporterze. Rosyjska strategia utrzymania rynku i dochodów miała swoją cenę i kazali ją sobie płacić tak nabywcy – obniżając cenę zakupu, jak i wszyscy po drodze – transport, podwyższający piekielnie opłaty za przewóz, i ubezpieczyciele, którzy windowali w górę stawki, o ile w ogóle chcieli ubezpieczyć cargo. A bez tego – nie wejdiesz do żadnego portu. A wcześniej, latami różnica między rosyjską ropą a globalną ceną Brent wynosiła zaledwie 1,5 dolara.

Jedną ścieżką ucieczki niedźwiedzia przed nagonką były układy państwowe z państwami Azji, gdzie Rosja przekierowała dostawy, głównie do Indii i Chin. Zachód naciskał, by nie kupowali, ale te nie podporządkowały się. Jak zadeklarował Hardeep Singh Puri, minister ds. ropy, „Indie są suwerennym państwem i egzekwują swoje prawo zaopatrywania się w ropę tam, gdzie ceny są najkorzystniejsze”. Ten model się rozwija – właśnie ruszają rosyjskie dostawy do Pakistanu, gdzie można dostarczyć kilka milionów ton ropy rocznie, a rozliczane będą w walutach „krajów zaprzyjaźnionych”. W ten sposób powstanie jeszcze jedna drobna kreska na diamentowej kolumnie dominacji dolara w światowym handlu, dającej bogactwo i władzę Ameryce.

Ale nie tylko państwa, także biznes. Ktoś mający wystarczająco dużo odwagi i sprytu, no i zasobów oczywiście, może w takiej sytuacji niezwykle się wzbogacić. I właśnie w szarej strefie globalnego ładu, mieści się pewna część odpowiedzi na pytanie, jak to się stało, że ten potężny Zachód, skupiający ponad 60% światowego bogactwa przeciwko Rosji, nie mógł zagonić

niedźwiedzia do narożnika tam, gdzie to najważniejsze – w światowym handlu ropą?

Jak tylko zaczęto mówić o sankcjach, rozpoczął się ruch w interesie w handlu tankowcami. Kupowali je Rosjanie (nie zawsze rejestrowani w Rosji), ale także Emiraty, Indie, Bliski Wschód i Azja, nie kryjąc nawet, że to dla przewozu rosyjskiej ropy. Run na tankowce był potężny, szybko sprzedawano Suezmaxy, Aframaxy, tankowce klasy MR. Przed wojną 70% morskiego eksportu rosyjskiej ropy było obsługiwanych przez kraje zachodnie (dzisiaj: niedružestwiennyje), a niecałe 20% obsługiwały rosyjskie statki i instytucje. Teraz krajobraz wygląda zupełnie inaczej: kraje nieprzyjazne dalej obsługują 40% przewozów, Emiraty 15% i Chiny 13%. Reszta (jedna trzecia) to firmy rosyjskie albo nieznanej własności. To oczywiście zwiększa koszty transportu i eksportu, ale przy coraz większej własnej flocie, coraz więcej też zarabiają na tym Rosjanie, a coraz mniej – Zachód. **Floty europejskie, które przewoziły wcześniej 2/3 rosyjskiej ropy, biorąc udział w tej nagonce, utraciły już prawie połowę przewozów.**

Malowniczą, taką prawie piracką, ścieżką wyslizgiwania się niedźwiedzia z obławy było szmuglowanie rosyjskiej ropy i produktów. Zaczynało to się zwykle od wyłączenia transpondera (UKF) systemu AIS, umożliwiającego lokalizację tankowca. Potem odbywała się operacja STS (ship-to-ship), czyli przeładunek towaru na morzu. Przy rosyjskich portach eksportowych po wejściu w życie sankcji utworzyły się huby przeładunków morskich. Ekspansja zjawiska jest zaskakująca, jeśli na Morzu Śródziemnym jesienią nie przeładowywano jeszcze nic, a w lutym '23 przeładunki przekroczyły 22 miliony baryłek. To 20 dużych Aframaxów, to 15% całego rosyjskiego eksportu. Takie centra przeładunkowe utworzyły się błyskawicznie przy wybrzeżach Grecji, Malty, Gibraltaru, tak jak kilka lat wcześniej dla obsługi szarego eksportu wenezuelskiej i irańskiej ropy powstały przy emiratach, Omanie czy Malezji.

Sprawność rosyjskich nafciarzy zadziwiła, o jej efektach już w

najbliższym numerze Myśli Polskiej.

[Andrzej Szczęśniak](#)

Bójcie się – kolejnej szczepionki Pfizera „przeciwko boreliozie”

Koncern farmaceutyczny Pfizer sfinansował badania w ośrodku medycznym w Pensylwanii, gdzie zespół naukowców i lekarzy sprawdza „skuteczność” nowej szczepionki „przeciwko boreliozie” (ang. *Lyme disease*).

Według szacunków agencji federalnej CDC („Centra Kontroli i Prewencji Chorób” – *Centers for Disease Control and Prevention*), stan Pensylwania uplasowany jest w czołówce pod względem liczby przypadków boreliozy (trzecie miejsce, po stanie Maine i Vermont), stąd wybór padł na ośrodek *Altoona Center for Clinical Research*, w Duncansville, właśnie w tym stanie.

Pfizer od dłuższego czasu pracuje nad nowym eksperymentalnym preparatem o nazwie VLA15, który ma „ochronić” przed boreliozą. W wybranym ośrodku w Pensylwanii rozpoczęto już rekrutację osób, które mogą mieć kontakt z kleszczami i poszukuje się chętnych, w tym małe dzieci już od 5 roku życia,

którym będzie się cyklicznie wstrzykiwać eksperymentalny produkt. Jest to już 3. faza badań klinicznych (oznaczona w katalogu badań jako NCT05477524), która jest ostatnią fazą przed otrzymaniem aprobaty FDA.

Badanie na grupie ryzykantów i amatorów skutków ubocznych eksperymentalnych preparatów, ma na celu sprawdzenie, czy szczepionka jest „bezpieczna i skuteczna” w zapobieganiu boreliozie u dzieci i dorosłych.

Dr Alan Kivitz z ośrodka *Altoona* powiedział, że „Nie mamy aktualnie szczepionki na [przeciwno] boreliozę [...] Mamy szczepionki dla psów, ale nie dla ludzi, lecz teraz testujemy szczepionkę przeciwko boreliozie dla ludzi. Szukamy odpowiedzi, czy możemy udowodnić, że szczepionka, którą testujemy, zapobiegnie rozwojowi choroby, w porównaniu z osobami, które nie dostają prawdziwej szczepionki [otrzymują placebo]”.

Jak wyjaśnia dr Kivitz: „Badanie będzie polegało na serii szczepień. Szczepionkę otrzymuje się początkowo, potem dostaje się ją dwa do trzech miesięcy później, a następnie kilka miesięcy po tym. Przewiduję, że jeśli to się sprawdzi, otrzymamy **coroczną szczepionkę przypominającą, tak jak w przypadku szczepionki przeciw grypie.**”

Jest to już kolejna próba firm farmaceutycznych, gdyż 25 lat temu kryminalna agencja FDA wydała autoryzację na szczepionkę o nazwie LYMERix, firmy *GlaxoSmithKline*, która została po kilku latach wycofana z obrotu, a seria pozwów w wyniku poszczepionkowych skutków ubocznych została zakończona cichymi ugodami z ofiarami. Agencja FDA, zatwierdzająca leki, szczepionki i produkty medyczne [o tej kolejnej kryminalnej agencji federalnej czytaj m.in. [tutaj](#)], bardzo chętnie autoryzuje produkty firm farmaceutycznych, nawet bez konsultacji ze specjalistami, po prostu podejmując decyzje na podstawie podsuwanych przez koncerny wyników „badań”. W przeszłości, właśnie firma Pfizer, która teraz próbuje zrobić

majątek na kolejnym segmencie medycznych dolegliwości, zapłaciła największą w historii karę, między innymi za fałszowanie wyników badań.

Skąd pochodzi borelioza?

Choroba o nazwie borelioza pojawiła się po raz pierwszy w Stanach Zjednoczonych w 1975 roku w miejscowości Old Lyme (stąd angielska nazwa choroby) w stanie Connecticut, gdzie nagle grupa osób zachorowała na tajemniczą i nieznaną dotąd chorobę po ukąszeniu przez kleszcze. Kleszcze znane są od tysięcy lat, lecz dotąd ich ukąszenia nie wywoływały takich objawów i tak przewlekłych chorób. Wielu badaczy wskazuje, że choroba ta wywołana przez bakterie krętkowe *Borrelia burgdorferi* może być efektem badań nad bronią biologiczną. Nawet renomowane brytyjskie pismo medyczne *The BMJ* (dawniej *British Medical Journal*) [informowało](#) w 2019 roku, że kongresmen z Izby Reprezentantów Stanów Zjednoczonych [wezwał Pentagon](#) aby ujawnił on dane dotyczące badań w ośrodkach militarnych w Fort Detrick (stan Maryland) oraz Plum Island (New York), gdzie testowano kleszcze, pajęczaki i insekty w ramach broni biologicznej.

Jak wyjaśnia prof. Karl Grossman, dziennikarz śledczy przez niemal 50 lat badający pochodzenie boreliozy, laboratorium w Plum Island jest – jak mówi – „owiane tajemnicą”. Po wojnie, prowadzone było przez przygarniętego przez Stany Zjednoczone nazistowskiego naukowca, Ericha Trauba, eksperta od broni biologicznej. Tak jak inny nazistowski naukowiec, Werner von Braun, opracowywał w USA broń rakietową, Traub kontynuował swoje prace nad bronią biologiczną. W III Rzeszy Traub prowadził badania w nadbałtyckim ośrodku na wyspie Riems, a w podobnie położonym ustronnym miejscu, na nowojorskiej wyspie Plum Island, Traub opracowywał amerykańską broń biologiczną mającą zatruć bydło i inne zwierzęta gospodarskie w Związku Radzieckim. W latach 1950. prace nad bronią biologiczną wymierzoną przeciwko zwierzętom w Związku Radzieckim,

przekierowano na badania nad truciem zwierząt na Kubie i Korei Północnej.

I nagle, na krótko przed pojawieniem się boreliozy w USA, w 1971 roku na Kubie pojawiła się niespodziewana i niewyjaśniona choroba powodująca pomór świń.

Po latach, nawet raport rządowy *U.S. Government Accountability Office* (GAO) ujawnił, że niektóre patogeny opracowywane w ośrodku na Plum Island „mogą również powodować choroby i zgony u ludzi.” Według raportu GAO z 2005 roku, na Plum Island eksperymentowano z patogenami, które mogą potencjalnie powodować śmiertelne choroby u ludzi, w tym z wirusem Zachodniego Nilu, wirusem Nipah i gorączką doliny Rift.

Pytania te stawia również Kris Newby, dziennikarka i naukowiec ze *Stanford University*, która zainteresowała się tematem gdy sama, oraz jej mąż padli ofiarą boreliozy. W swojej książce „*Bitten: The Secret History of Lyme Disease and Biological Weapons*” („Ukąszony: Tajemnicza historia boreliozy i powiązania z bronią biologiczną”), cytuje ona szwajcarskiego naukowca Willy Burgdorfera, pracującego w amerykańskich biolabach, gdzie testowano kleszcze. Burgdorfer, któremu przypisuje się w 1952 roku odkrycie przyczyny boreliozy, ujawnił że borelioza jest efektem amerykańskich wojskowych prac badawczych nad bronią biologiczną. Burgdorfer „hodował mikroby wewnątrz kleszczy, dopuszczał kleszcze do żerowania na zwierzętach, a następnie zbierał mikroby ze zwierząt, które wykazywały poziom choroby. Choroby o jakie prosili wojskowi.” – pisze Newby.

Gdy w wywiadzie filmowanym w 2013 roku, zapytano Burgdorfera, czy patogen, który zidentyfikował jako przyczynę boreliozy, jest tym samym, czy podobnym lub pokoleniową mutacją tego, o którym pisał w 1952 r., Burgdorfer odpowiedział twierdząco.

„To, co ta książka wydobywa na światło dzienne” – pisze Newby – „to fakt, że amerykańskie wojsko przeprowadziło tysiące

eksperymentów badających wykorzystanie kleszczy i chorób przenoszonych przez kleszcze jako broni biologicznej, a w niektórych przypadkach środki te wydostały się do środowiska. Rząd musi odtajnić szczegóły tych testów broni biologicznej w otwartym [poza laboratoryjnym] terenie, abyśmy mogli zacząć naprawiać szkody, jakie te patogeny wyrządzają ludziom i zwierzętom w ekosystemie.”

Jeszcze wcześniej, bo w 2004 roku Michael Christopher Carroll opublikował książkę pt „*Lab 257: The Disturbing Story of the Government’s Secret Germ Laboratory*”, w której dokumentuje tajne i arcygroźne prace w wojskowych biolabach, w tym na Plum Island. Laboratorium to obrało sobie testowanie swoich produktów „w terenie”, wypuszczając je do lasów i sprawdzając możliwości rozprzestrzeniania się. Z kleszczy, w Plum Island eksperymentowano na gatunku *Lone Star* (*Amblyomma americanum*), którego siedlisko było ograniczone w tamtym czasie tylko do obszarów Teksasu i był on zupełnie nieznany w północno-wschodnich rejonach Ameryki. W końcu lat 1990 właśnie okolice Long Island, czyli w pobliżu ośrodka Plum Island, stały się największą koncentracją kleszczy w USA. Występowanie gatunku *Lone Star* rozniosło się i jest jednym z najczęstszych w rejonach stanów Nowy Jork, Connecticut, New Jersey i Pennsylvania.

Wojskowe, tajne laboratoria pracują nieustannie nad tworzeniem coraz groźniejszych patogenów, a w ślad za nimi firmy farmaceutyczne opracowują „terapię” na różnego rodzaju choroby i dolegliwości, z których wiele to efekt właśnie nieludzkich prac militarnych. Podkreślmy, że wbrew zwodniczej retoryce, prace w amerykańskich militarnych biolabach nie są pracami „obronnymi” (*defensive*), lecz wprost są to prace nad bronią atakującą, ofensywną.

Pomimo zaprzeczania, chronienia bądź przemilczania tematu przez główne media, od tego czasu amerykańskie eksperymenty militarne nad bronią biologiczną nie tylko nie ustały, ale gwałtownie przyspieszyły. Stany Zjednoczone prowadzą co

najmniej 336 wojskowych laboratoriów biologicznych, ulokowanych na całym świecie, w tym nadzorowały co najmniej 26 biolaboratoria na Ukrainie, przed interwencją Rosji, która w oczywisty sposób miała prawo czuć się zagrożona.

Zagrożeni mają prawo czuć się również obywatele Stanów Zjednoczonych, oraz ludzie mieszkający na całej planecie, dokąd docierają amerykańskie militarne macki, i którzy codziennie poddawani są wszelakim eksperymentom medycznym, bez ich zgody i wiedzy.

Przypomnijmy, że budżet USA na wydatki zbrojeniowe dochodzi do biliona dolarów rocznie (ang. *trillion*), co stanowi 40% światowych wydatków na ten cel i jest kwotą większą od wszystkich 15 kolejnych państw razem wziętych. Stany Zjednoczone utrzymują ponad 800 baz wojskowych zagranicą, w 159 krajach, w których stacjonuje niemal 200 tysięcy żołnierzy. To **Stany Zjednoczone, czyli dzisiejsze Imperium Zła**, poprzez swą ekspansjonistyczną, zaborczą i piekielną politykę stanowią największe zagrożenie dla ludzkości.

[Źródło](#)

Kłamstwo założycielskie czyli „tajemnicza choroba” z Wuhan

Niedawno, przeglądając nasze zaktualizowane wydanie *40 faktów*,

natknąłem się na [ten artykuł z magazynu Time](#), który najwyraźniej przeoczyłem, kiedy został opublikowany po raz pierwszy, i który w jakiś sposób umknął mojej uwadze w ciągu kolejnych trzech lat skoncentrowanych na covid.

Artykuł pokazuje, jak od samego początku covidowa narracja była konstruktem psy-op, który nigdy nie miał żadnego wewnętrznego sensu.

Koncentruje się na pracy chińskiego wirusologa, dr Zhanga Yongzhena, oraz na tym, jak on i jego zespół (rzekomo) wyizolowali wirusa Sars-Cov-2 i zsekwencjonowali jego genom. Artykuł przedstawia Zhanga jako bohatera, którego „odwaga” zaalarmowała świat o nowym, przerażającym zagrożeniu.

To oczywiście tylko taka opowiastka – raczej fikcja fabularna niż dziennikarstwo – ale ujawnia kluczowy aspekt pandemicznej operacji psychologicznej.

Kłamstwo założycielskie, grzech pierworodny: „tajemnicze” pochodzenie covid.

Każda operacja psychologiczna ma jedną podstawową słabość – nierówny szew, którym sztuczne kłamstwo jest na siłę połączone z nieuniknioną rzeczywistością.

W przypadku 11 września [9/11] to prosta fizyka – asymetryczne uszkodzenia nie mogą spowodować symetrycznego zawalenia się. W przypadku JFK jest to domniemana liczba kul powodujących znaną liczbę ran, wraz z głową prezydenta *przesuwającą się do tyłu i w lewo*.

Częstokroć głównym celem każdej propagandy towarzyszącej jest odwrócenie uwagi od tych niemożliwych do pogodzenia kwestii. Umieść selektywnie zniekształcającą soczewkę nad pewnymi zakodowanymi na stałe fizycznymi rzeczywistościami, które zmuszają ludzi do kwestionowania rzeczy, których normalnie nigdy by nie kwestionowali.

To nie były tak naprawdę eksplozje – to po prostu tak brzmiało.

Jego głowa tak naprawdę nie przesunęła się do tyłu – to po prostu tak wyglądało.

...orientujecie się już o co chodzi.

W przypadku „covid” ten rozdzwięk można zlokalizować bardzo konkretnie: w Wuhan, w grudniu 2019r.

Domniemany porządek chronologiczny „odkrycia” covid jest dość dobrze znany, ale oto krótkie podsumowanie:

- W połowie grudnia 2019 roku do szpitala w Wuhan przyjęto 4 osoby z zapaleniem płuc. Pod koniec miesiąca liczba ta wzrosła do 27.
-
- Jeden bezimienny lekarz decyduje, że to zapalenie płuc jest jakieś „tajemnicze” i wysyła do analizy jedną próbkę od jednego pacjenta do dr Zhanga z Centrum Klinicznego Zdrowia Publicznego w Szanghaju.
-
- Dr Zhang testuje tę pojedynczą próbkę, pobraną tylko od jednego z 27 rzekomych pacjentów z zapaleniem płuc, natychmiast znajduje „nowego koronawirusa” i od razu decyduje, że to on musi być przyczyną tej „tajemnicy”.

Z tą historią wiąże się wiele problemów, a także z samym harmonogramem wydarzeń, które szybko następowały – od zsekwencjonowania, poprzez modelowanie, aż po opracowanie testów.

Ale najdziwniejsze jest pytanie, na które oficjalna narracja nigdy nawet nie próbuje odpowiedzieć:

Po co oni w ogóle to analizowali?

To jest zerwanie z rzeczywistością.

Dlaczego ten lekarz w tym szpitalu nagle zdecydował, że istnieje tajemnica, która wymaga wyjaśnienia?

Co wyróżniało tych kilku pacjentów spośród pozostałych [450 milionów ludzi](#), którzy co roku chorują na zapalenie płuc?

Artykuł w *Time* twierdzi niejasno, że to zapalenie płuc było „osobliwe”, inne współczesne publikacje nazywały je „[tajemniczym zapaleniem płuc](#)”. I nigdy tak naprawdę nie wyjaśniają natury tej „tajemnicy”.

WHO nazwała to zapaleniem płuc o „nieznanej etiologii”, podczas gdy [CDC stwierdziło](#), że jest to „*nietyпова choroba podobna do zapalenia płuc, która nie reaguje dobrze na standardowe leczenie*”. Ale „standardowym sposobem leczenia” zapalenia płuc są antybiotyki, jeśli uważasz, że to bakteryjne, lub leżenie w łóżku i przyjmowanie płynów, jeśli uważasz, że to wirusowe. W zdecydowanej większości przypadków poprawa następuje samoistnie w ciągu kilku tygodni... tak jak z „covid”.

W niektórych artykułach zauważono, że „tajemnicze zapalenie płuc” było pod względem objawowym wyjątkowe, bez wchodzenia w szczegóły. Ale teraz wiemy, że to nieprawda. „Covid” nigdy nie różnił się objawowo od większości powszechnych chorób układu oddechowego.

WHO stwierdziła nawet w swoim [pierwszym komunikacie prasowym](#) z 8 stycznia 2020r.:

„Objawy zgłaszane przez pacjentów są wspólne dla kilku chorób układu oddechowego, a zapalenie płuc jest powszechne w sezonie zimowym.”

To zdanie jest ze wszech miar prawdziwe... tak zwane „covidowe zapalenie płuc” to po prostu – zapalenie płuc.

Dlaczego więc u licha lekarze w Chinach uznali, że warto się temu przyjrzeć?

Dlaczego ktoś pomyślał, że to całkowicie normalne zapalenie płuc musi mieć nienormalną przyczynę?

Nic z tego nie ma sensu. Nic z tego *nigdy* nie miało sensu.

Możesz nadal szukać odpowiedzi, pytać „*dlaczego sądzili, że to zapalenie płuc było inne?*” i nie znajdziesz nic poza plątaniną niejasnych twierdzeń, które nie wytrzymują żadnej analizy.

Nie było **żadnego** powodu, aby *ten* lekarz mógł sądzić, że ci pacjenci cierpią na coś innego niż normalna, sezonowa infekcja dróg oddechowych.

Jego domniemane działania nie są działaniami racjonalnej osoby w prawdziwym życiu, są wyreżyserowanym zachowaniem aktora, który musi pełnić określoną funkcję tylko z jednego powodu – a więc reszta przedstawienia może się wydarzyć.

Wracamy do tego jednego wielkiego kłamstwa, zaproszenia do zawieszenia nieufności i zaakceptowania wewnętrznych sprzeczności, tak jak przy 9/11 i JFK.

W przypadku narracji o „pandemii” wygląda to tak: „*Covid może wyglądać i zachowywać się jak grypa – ale w rzeczywistości jest wyjątkowy i inny*”.

To zawsze będzie czynnik mogący spowodować podział [faultline], kiedy po prostu wymyślisz nową chorobę.

Co więcej, najwyraźniej od początku wiedzieli, że to będzie słaby punkt ich narracji, więc zaczęli się z tym uwijać. Musieli przyspieszyć powstanie swojej „nowej choroby”, więc ją odkryli, nazwali, zsekwencjonowali, [opublikowali](#) i przetestowali... **a wszystko to w mniej niż trzy tygodnie**.

To było szybkie, „bardzo, bardzo szybkie”, przyznaje Zhang w Time. Za szybkie, tak naprawdę. Zepsuli zakończenie, zdradzili

'kto zabił', zanim doszło do morderstwa.

Świat zmienił się dość mocno w ciągu ostatnich trzech lat. Zmienił do tego stopnia, że $\square\square$ jest prawie nie do poznania. A jeśli chcesz zrozumieć, jak to wszystko się zaczęło, musisz cofnąć się w czasie. Przed szczepionki i respiratory. Przed paszporty i PCR. Przed Pfizera i Fauci'ego i spłaszczanie krzywej... powrócić do samego początku.

Aż do Wuhan w Chinach, do grudnia 2019r. Gdzie, jak nam powiedziano, jeden lekarz zauważył cztery przypadki stereotypowego zapalenia płuc i nazwał je „tajemniczym”, a jeden wirusolog zaczął szukać czegoś, o czym nie miał powodu sądzić, że w ogóle istnieje, i tak się złożyło, że to znalazł.

[Źródło](#)

Atomowe życzenia

Coraz częściej wraca temat włączenia Polski do programu Nuclear Sharing, wedle którego nasza Ojczyzna uzyskałaby możliwość posiadania broni atomowej. Elity władzy uzasadniają takie plany faktem, iż do lipca 2023 roku Białoruś miałaby otrzymać od Federacji Rosyjskiej broń atomową.

Problem polega na tym, że Polacy nie odróżniają broni taktycznej od strategicznej i nie pojmują sensu umów, wg których dawne satelity ZSRR włączone do NATO w latach 90. XX

wieku nie mogą partycypować w wyżej wymienionym projekcie.

Mityczne zagrożenie atomowe z Białorusi

Wprawdzie rozmowy między polskim rządem a Waszyngtonem odbyły się, lecz strona amerykańska dementuje informacje, jakoby pertraktacje trwały. Warto zaznaczyć, iż broń, która pojawić ma się na terytorium Białorusi to jedynie pociski z taktycznymi ładunkami jądrowymi, których celem jest niszczenie pojedynczych celów na relatywnie małym obszarze. Zatem taktyczna broń jądrowa nie służy do niszczenia całych miast, jak sądzi większość dezinformowanych polskich obywateli.

Do przenoszenia ładunków miałyby służyć pociski typu Iskander. Tymczasem wzbudza się w naszym kraju panikę jakoby Federacja Rosyjska przygotowywała się tym samym do totalnego ataku jądrowego na Polskę. Tym samym przekonuje się nas, iż niezbędnym jest, aby Polska otrzymała od Waszyngtonu niezbędne atomowe narzędzia obrony. Strona amerykańska podchodzi do niniejszego tematu ostrożnie. Należy być za to naszym partnerom wybitnie wdzięcznym, gdyż przy znajomości konstrukcji psychicznej naszych kompradorskich elit, posiadanie takiej broni przez Polskę byłoby wysoce ryzykowne dla nas samych.

NATowska flanką to nie suwerenne państwo

Warszawa wykazuje jednocześnie wolę aby również Kijów uzbrojony był w broń atomową, wbrew wszelkim dotychczas podpisanym umowom na linii NATO – Federacja Rosyjska (po ogłoszeniu 24 sierpnia 1991 roku przez Ukrainę niepodległości, na jej terytorium znajdowało się 176 międzykontynentalnych balistycznych rakiet i około trzech tysięcy taktycznych pocisków jądrowych). Przy tego typu życzeniach zapomina się o

całej infrastrukturze i nośnikach ładunków nuklearnych, które są niezbędne do uskutecznienia takiej obrony (broń czyli rakiety, lub bomby to jedno, ale trzeba mieć do nich odpowiednie nośniki; wyrzutnie czy samoloty zdolne je przenieść i odpalić).

Warto przypomnieć przy tym, iż RP posiada bazę tarczy antyrakietowej w Redzikowie. Wszak tarcza służy do celowania zatem jest to oczywisty sygnał, iż jesteśmy jedynie flanką natowską a nie poważnym państwem. Do tego usilnie upraszamy się o to, aby stać się celem nie tylko konwencjonalnego ataku rakietowego poprzez permanentne prowokowanie Moskwy i natrętne wręcz obsceniczne podjudzanie do eskalacji konfliktu na Ukrainie, ale również oficjalnego zaliczenia naszego państwa do listy stronników wojennych.

Westernowe wizje a rzeczywistość

Należy zadać sobie pytanie czy jako najbardziej rozbrojone i – co za tym idzie – niekompetentne militarnie społeczeństwo w Europie jesteśmy gotowi na starcie z mocarstwem światowym? Wraca temat przyuczania polskiej młodzieży do obsługi broni, tymczasem doświadczaliśmy istotnej przerwy w zakresie praktycznego przygotowania wojennego w ramach przysposobienia obronnego a *zapadnicka* młodzież opiera swoje wyobrażenia o wojsku na grach komputerowych, zatem nie jest gotowa psychicznie na tego typu zmiany. Skutki mogą być więc opłakane w przypadku, gdzie tego typu zajęcia pojawiają się w atmosferze rusofobii i wręcz nakręcania na „pójście na Moskała”, a nie w warunkach, w których podkreślałoby się defensywny charakter takich zajęć, jak miało to miejsce w PRL.

Wychowujemy osoby, które postrzegać będą starcie z wrogiem jak w westernie. Lepiej byłoby aby Polska pozostała z samą tarczą antyrakietową i nie posiadała tego typu arsenału dla dobra ludności cywilnej, mamionej wizją poprowadzonej zwycięskiej wojny przeciwko Rosji przy mglistych gwarancjach NATO i

Waszyngtonu. Pożądane jest zdecydowanie zakończenie działań wojennych na Ukrainie oraz brak eskalacji konfliktu. Podejście autorki wynika z realnie humanitarnego i empatycznego podejścia dla ludzkiego życia. Niezależnie od tego jak postrzegamy rząd kijowski, należy współczuć aktualnie zwykłym Ukraińcom, zaś Polakom życzyć aby nie posmakowali prawdziwego konfliktu, przypłaconego własną krwią.

[Sylwia Gorlicka](#)

Kto stoi za wojną na Ukrainie?

Zwięzła praca amerykańskiego autora, polecana m.in. przez prof. Johna Mearsheimera i Johna Matlocka. Abelow pisze, że USA i Zachód w ciągu trzech ostatnich dekad usilnie „pracowały” nad tym, by do tej wojny doszło. Co zrobili?:

* Rozszerzyły NATO o ponad tysiąc mil na wschód, zbliżając się do granic Rosji, łamiąc deklaracje wcześniej udzielone Moskwie.

* Wycofały się jednostronnie z traktatu o antybalistycznych pociskach rakietowych i umieściły systemy wyrzutni antybalistycznych w nowo przyłączonych krajach NATO. Wyrzutnie te mogą również pomieścić i wystrzelić ofensywną broń jądrową na Rosję, jak choćby pociski Tomahawk uzbrojone w głowice

nuklearne.

* Pomagały w przygotowaniu i mogły bezpośrednio podżegać do zbrojnego, skrajnie prawicowego zamachu stanu na Ukrainie, Ten przewrót zastąpił demokratycznie wybranego, prorosyjskiego przywódcę nie wybranym, pro-zachodnim rządem.

*Przeprowadziły niezliczone ćwiczenia wojskowe NATO w pobliżu granicy z Rosją. Obejmowały one m.in. ćwiczenia rakietowe z ostrzałem na żywo, których celem była symulacja ataków na systemy obrony powietrznej w Rosji.

* Naciskały, bez żadnej pilnej strategicznej potrzeby na to, żeby Ukraina stała się członkiem NATO, lekceważąc zagrożenie, jakie taki ruch stanowiłby dla Rosji. Następnie odmówiły rezygnacji z tej polityki, nawet jeśli mogło to zapobiec wojnie.

* Jednostronnie wycofały się z traktatu o całkowitej likwidacji pocisków rakietowych krótkiego i średniego zasięgu (Traktat INF), zmniejszając rosyjskie poczucie bezpieczeństwa w zakresie ataku rakietowego ze strony USA.

* Zbroiły i szkoliły armię ukraińską w ramach umów dwustronnych i prowadziły regularne, wspólne ćwiczenia wojskowe na terenie Ukrainy. Celem było wytworzenie interoperacyjności wojskowej na poziomie NATO, nawet przed formalnym przyjęciem Ukrainy do Sojuszu.

* Doprowadziły ukraińskich przywódców do przyjęcia bezkompromisowego stanowiska wobec Rosji, co jeszcze bardziej zaostrzyło zagrożenie dla Rosji i postawiło Ukrainę na drodze rosyjskiego uderzenia militarnego.

Benjamin Abelow

**JAK ZACHÓD
WYWOŁAŁ WOJNĘ
NA UKRAINIE**

W JAKI SPOSÓB POLITYKA USA I NATO
DOPROWADZIŁA DO POLITYCZNEGO KRYZYSU,
WOJNY I RYZYKA KONFRONTACJI NUKLEARNEJ

W
VEKTORY

W konkluzji Abelow pisze:

„Niezależnie od jednoznacznej porażki polityki Zachodu wobec Rosji i Ukrainy, osoby odpowiedzialne za dziesięciolecia prowokacyjnych działań USA i NATO powtarzają te same błędy, twierdząc, że inwazja Rosji na Ukrainę dowodzi, że mieli rację. Decydenci ci uważają, że prawdziwą przyczyną inwazji Rosji jest to, że Stany Zjednoczone zbyt słabo na nią naciskały. Bardziej wiarygodne wyjaśnienie formułują jednak liczni amerykańscy eksperci, którzy przewidywali, że rozszerzenie NATO doprowadzi do katastrofy. To ich prognozy sprawdzają się w straszny sposób.

W rzeczywistości, gdy rozpoczęła się ekspansja NATO do granic Rosji, George Kennan ostrzegał, że decyzja NATO była samospełniającą się przepowiednią. Wskazywał, że ekspansja doprowadzi USA do wojny z Rosją. Kennan przewidywał, że, gdy tylko to nastąpi, zwolennicy ekspansji powiedzą, że to dowód na to, iż inherentny rosyjski militarizm był tego przyczyną. Kennan stwierdził: „Oczy-

wiście, Rosja zareaguje źle, a wtedy (zwolennicy ekspansji) powiedzą, że zawsze mówiliśmy wam, że tacy właśnie są Rosjanie”. Przewidywania Kennana były więc podwójnie słuszne. Po pierwsze, co do rosyjskich reakcji na rozszerzenie NATO; po drugie, co do samousprawiedliwiającej się odpowiedzi tych zachodnich jastrzębi politycznych, którzy znaleźli po niewłaściwej stronie lustro.

W amerykańskich mediach nie dyskutuje się o tych sprawach. Oglądając telewizję i czytając gazety, można odnieść wrażenie, że nie pojawiły się głosy wyrażające obawy wobec rozszerzenia NATO, jeśli już, to były to wypowiedzi marginalne. Choć rolą Stanów Zjednoczonych i państw NATO w wywołaniu kryzysu na Ukrainie jest oczywista, wielu Amerykanów i Europejczyków ogarnęła „gorączka wojny zastępczej”. Nie dostrzegając szerokiego kontekstu politycznego, zostali zaabsorbowani codziennymi sprawozdaniami z frontu, są napędzani rzekomo

słusznym gniewem i przekonaniem, że najlepszą polityką jest wysyłanie coraz więcej broni na Ukrainę, aż do czasu, gdy Putin się podda.

W świetle podżegania tej wojennej gorączki nie powinno dziwić, że ci nieliczni amerykańscy przywódcy, którzy posiadają rzadko występujące razem: jasność umysłu i odwagę, wymaganą tu szczególnie, by publicznie wypowiadać się na temat tła wojny na Ukrainie, zostali nazwani zdrajcami. W rzeczywistości są oni patriotami. Nie chcą brać udziału w zabawie pt. „Mój kraj jest zawsze niewinny”. Uznają niewygodne fakty historyczne za to, czym są w rzeczywistości i próbują uniknąć powtarzania tych samych błędów w przyszłości. Chcą dostrzec wpływ tych faktów na teraźniejszość, zwłaszcza po to, by ograniczyć śmierć i zniszczenie na Ukrainie i jednocześnie zmniejszyć szansę na apokaliptyczną konfrontację nuklearną między Rosją a Zachodem.

Patrząc na sytuację z obecnej perspektywy, John Mearsheimer napisał:

„(Znajdujemy się) w niezwykle niebezpiecznej sytuacji, a polityka Zachodu pogłębia te zagrożenia. Dla rosyjskich przywódców, to co dzieje się na Ukrainie nie ma wiele wspólnego z udaremieniem ich imperialnych ambicji; muszą poradzić sobie z tym, co uważają za bezpośrednie zagrożenie dla przyszłości Rosji. Putin mógł źle ocenić rosyjskie możliwości militarne, skuteczność ukraińskiego oporu oraz zakres i szybkość reakcji Zachodu, ale nigdy nie należy lekceważyć tego, jak bezwzględne mogą być wielkie mocarstwa. Mocarstwa mogą być bezwzględne, gdy sądzą, że znajdują się w trudnej sytuacji. Ameryka i jej sojusznicy jednak nie odpuszczają, licząc na upokarzającą porażkę Putina, a może nawet jego usunięcie. Zwiększają pomoc dla Ukrainy, a jednocześnie używają sankcji gospodarczych, aby zadać ogromny cios Rosji. Kroki te Putin postrzega jako do złudzenia „przypominające wypowiedzenie wojny”.

Benjamin Abelow, „Jak zachód wywołał wojnę na Ukrainie? W jaki sposób polityka USA i NATO doprowadziła do politycznego kryzysu, wojny i ryzyka konfrontacji nuklearnej”. (przełożył Michał Krupa), Wektory, Wrocław 2023, ss. 83

[Źródło](#)

Wszyscy dobrzy ludzie chcą wojny?

W dniu 21 marca 2023 r. premier Mateusz Morawiecki wygłosił wykład na Uniwersytecie w Heidelbergu zatytułowany „Europa w historycznym punkcie zwrotnym”.

Wygłoszony nienaganną angielszczyzną, wykład został dobrze odebrany i można go uznać jako duży sukces wizerunkowy. Nie zmienia to faktu, że przedstawione w nim tezy na temat polityki zagranicznej, choć pięknie opakowane, są błędne. Stanowią one niejako kwintesencją polskiego naiwnego politycznego moralizatorstwa, w swoich konsekwencjach bardzo groźnego dla naszego bezpieczeństwa i dlatego warto się do nich ustosunkować.

Pięknym opakowaniem jest obrona państwa narodowego. Premier Morawiecki zaczyna wykład od przekonania słuchaczy, że w dzisiejszych realiach państwo narodowe oraz sprawa jego samostanowienia i niepodległości w niczym nie utraciły na

aktualności. Państwa narodowe są organizacjami, które są zdolne rozwiązywać skutecznie różne problemy, a jako przykład, pan premier podaje ostatnią pandemię. Próbę zastąpienia niezależnych państw scentralizowaną organizację w postaci pogłębionej Unii Europejskiej określa jako utopię.

Skoro potrzeba państwa narodowego jest udowodniona, akcent przesuwają się na Ukrainę. Morawiecki wygłasza tezę: ***Ukraina walczy z agresją rosyjską w imię swej niepodległości i od jej zwycięstwa zależy przyszłość Europy***. Przegrana Ukrainy oznaczałaby przegraną Zachodu oraz przegraną całego wolnego świata. To brzmi przekonująco i wzniosłe, ale pojawia się pierwsza wątpliwość, czy to prawdziwa teza? Gdyby bowiem na zaproszenie w Heidelbergu miał wykład Władimir Putin, mógłby powiedzieć coś bardzo podobnego i to w podobnie moralizatorskim tonie: *Rosja walczy w obronie swojej niepodległości i od jej zwycięstwa zależy przyszłość Rosji*. Kto ma więc rację? Gdzie leży prawda?

Percepcje w stosunkach międzynarodowych

Stosunki międzynarodowe są jedną z najtrudniejszych dyscyplin naukowych. Do jej opanowania potrzeba wielu lat studiów, ale nawet ich ukończenie nie gwarantuje, że absolwent stanie się dobrym dyplomatą oraz będzie w pełni rozumiał politykę zagraniczną. Sytuacji nie ułatwia fakt, że mamy tutaj często do czynienia z ograniczonym dostępem do źródeł informacji, która zastępowana jest propagandą oraz pojawia się trudność w rozróżnieniu prawdy od dezinformacji. Tymczasem, politykom bez najmniejszego przygotowania z nauki o stosunkach międzynarodowych wydaje się, że są w nich ekspertami i śmiało wygłaszają swoje odważne tezy, strasząc nas Rosją i namawiając do wojny, aż do pełnego zwycięstwa, w obliczu postrzeganego przez nich zagrożenia.

Takie właśnie percepcje widoczne są w wykładzie naszego

premiera, który pewnie chce dobrze i apeluje do dobrych ludzi, nie zastanawia się jednak, że z uwagi na subiektywne odczucia oraz brak wiarygodnej informacji, tak łatwo można zrobić błąd w odczytaniu intencji innego państwa. Możemy źle zinterpretować daną sytuację i uznać potencjalnego przyjaciela za wroga lub odwrotnie. Z powodu błędu myślowego, w imię wolności i innych pięknych wartości przekazywanych nam w wojennej propagandzie, możemy wpaść się w niepotrzebną i tragiczną w skutkach wojnę, w której dobrzy ludzie z obu stron, każdy przekonany o słuszności swojej sprawy, będą się wzajemnie nienawidzić i zabijać – tak jak to jest w większości wojen.

Podstawowym problemem w teorii stosunków międzynarodowych (TSM) jest właściwe odróżnienie polityki status quo od polityki imperialistycznej. Jest to jedno z pierwszych ćwiczeń dla studentów: **czy zajęcie Krymu w 2014 r. było wyrazem imperializmu Rosji czy też polityki status quo?** Przedstaw argumenty patrząc na to zagadnienie z dwóch stron.

Oczywiście dla premiera Morawieckiego, jak i dla większości studentów, odpowiedź jest jednoznaczna – Rosja jest potęgą imperialistyczną i dąży do podboju Europy oraz nie ma potrzeby widzenia tego inaczej. Można Rosję porównać z Niemcami, a Putina z Hitlerem. Zgoda na utratę Krymu, a obecnie na utratę większego terytorium Ukrainy na rzecz Rosji, jedynie rozzuchwala Rosjan do dalszych podbojów, tak jak zgoda w wyniku układu monachijskiego na utratę części Czech na rzecz Niemiec w 1938 r. rozzuchwalała Niemców. Po Ukrainie, w przypadku jej klęski, przyjdzie kolej na całą Europę. Ukraina walczy w obronie nas wszystkich. Wydaje się, że nasz premier jest co do tego zupełnie pewien i mówi bardzo przekonująco. Czy ma rację? Czy to prawda?

0 realizmie politycznym

W TSM ważną perspektywą badawczą jest realizm polityczny.

Realiści polityczni skupiają się na siłach państw i widzą możliwość zachowania pokoju w utrzymaniu między nimi równowagi sił. Każde jej naruszenie, szczególnie w przypadku złych stosunków i wzajemnej nieufności między państwami – jeśli nie może być skorygowane w inny sposób, na przykład, przez sojusze lub zbrojenia, albo przez w pełni profesjonalną dyplomację – może ich zdaniem doprowadzić do wojny. Wzrost siły Chin powoduje dziś obawy u Amerykanów, podobnie jak wzrost sił i rozszerzenie NATO o kolejne kraje budzi strach u Rosjan.

Patrząc z perspektywy realizmu politycznego, wcześniejsza aneksja Krymu oraz obecna wojna na Ukrainie mogą być więc interpretowane jako próby skorygowania przez Rosję regionalnego układu sił w obliczu postrzeganego przez nią zagrożenia. Jak twierdzi wybitny realista **prof. John Mearsheimer**: „rozszerzenie NATO o Ukrainę stanowi egzystencjalne zagrożenie dla Rosji i wywołało jej reakcję”.

Wychodząc z tych założeń, rosyjską agresję na Ukrainę należy więc rozumieć jako politykę status quo, czyli próbę poprawy własnego bezpieczeństwa, a nie jako politykę imperialistyczną. Analogia między współczesną Rosją i Niemcami hitlerowskimi oraz Putinem i Hitlerem, której dokonuje premier Morawiecki, są więc błędne i to co najmniej z dwóch powodów.

Po pierwsze, w latach trzydziestych ubiegłego stulecia Niemcy dążyli systematycznie do odbudowy swojej potęgi w Europie po klęsce doznanej w wyniku I wojny światowej i nie byli w sytuacji zagrożenia podobnej do tej, jaką postrzega Rosja w wyniku rozszerzenia NATO. Po drugie, niemieckie dążenia ekspansywne były oparte o obecność ideologii faszystowskiej, głoszącej wyższość rasy niemieckiej nad innymi oraz konieczność zdobycia dla siebie *Lebensraum*. W współczesnej Rosji nie ma podobnej szowinistycznej ideologii, ani siły politycznej, która by ją realizowała. **Aleksander Dugin**, którego czasem określa się jako czołowego, rosyjskiego ideologa, głosi tezy tradycjonalizmu rosyjskiego: powrotu do wiary w Boga i wartości utraconych w wyniku ekspansji

postmodernistycznej kultury Zachodu. Jest w tym zarysowany silny nurt obronny, nawet gotowość poświęcenia życia, ale nie zaborczy.

Rosyjska bestia i walcząca Ukraina

Dla premiera Morawieckiego wzorem wartości dla całej Europy jest dziś walcząca Ukraina. W jego manichejskiej wizji na świecie toczy się walka między światłem (dobrem) i ciemnością (złem). Jako rycerze jasności, Ukraińcy walczą przeciwko rosyjskiej bestii za swoją wolność i za wolność Europy. **„Przestańcie karmić tę bestię”** – nawołuje premier, mając na myśli utrzymywanie z Rosją stosunków handlowych, a w szczególności dostarczanie na rynki europejskie rosyjskiego gazu. „Nie gódźmy się na pokój za wszelką cenę”.

W obliczu sił ciemności, tych, które łudzą nas rosyjskim mirem, gwałcą prawa człowieka i nie dają nam prawa do narodowej tożsamości, pozostaje tylko walczyć do końca. Stawką w tej walce toczonej przeciwko moskiewskiej tyranii jest według naszego premiera światła Europa, gdzie „nie ma miejsca na cenzurę i ideologiczną indoktrynację” – „Europa jako katedra dobra i uniwersytet prawdy”. To piękne słowa i oby kiedykolwiek okazały się prawdziwe. **Czy jednak rzeczywiście mamy po jednej stronie pełne dobro, a po drugiej imperium zła? Czy nacjonalizm ukraiński jest taki sam jak polski? Czy świat Zachodu jest bez wad?**

O ile główną polską ideę polityczną, jaką znamy dobrze z historii, jest „za naszą i waszą wolność” i ta idea jest wyraźnie zaznaczona w toku wywodu naszego premiera, o tyle głównym hasłem ideologii nacjonalizmu ukraińskiego jest „nacja ponad wszystko”. Uchwałą I Kongresu Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów (27 stycznia – 3 lutego 1929 w Wiedniu) ta ideologia, której podstawy teoretyczne zbudował **Dymytro Doncow**, została ona przyjęta jako oficjalna ideologia OUN.

Zgodnie z założeniami tej ideologii, „nacja” pozostaje w

wiecznej wrogości i walki z innymi. W dążeniu do potęgi nacji obowiązuje czysty pragmatyzm. Wszystkie środki, nawet najokrutniejsze metody terroru, są dozwolone. Utrzymanie nacji stanowi wartość najwyższą, a więc wyższą od wiary w Boga, przestrzegania prawa i zachowania zasad moralnych. Na czele nacji stoi wódz, któremu podlega karny, w pełni zdyscyplinowany zespół ludzi. Jednym z wodzów był przewodnik OUN **Stepan Bandera**. Celem strategicznym nacjonalizmu ukraińskiego było zbudowanie jednorodnego państwa na wszystkich tzw. „ukraińskich terytoriach etnograficznych”. Metodą miało być „usuwanie” z tych terenów wszystkich „okupantów” (nie-Ukraińców), a w szczególności Polaków, Żydów i Rosjan, za pomocą eksterminacji. Ideologia nacjonalizmu ukraińskiego pozostaje żywą ideologią do dziś, a świadczą o tym chociażby liczne pomniki Bandery, szczególnie w zachodniej Ukrainie.

Można mieć wątpliwości co do źródeł rosyjskich, kiedy piszą dzisiaj o ukraińskim faszyzmie. Powinniśmy jednak darzyć względnym zaufaniem źródła amerykańskie. W dokonanej w 2018 r. analizie pt. „Far-right Extremism as a Threat to Ukrainian Democracy” znana amerykańska organizacja, *Freedom House*, napisała: „Skrajnie prawicowe siły polityczne stanowią realne zagrożenie dla demokratycznego rozwoju społeczeństwa ukraińskiego ... Najbardziej niepokojącym elementem ich pokazu siły jest to, że jak dotąd działają całkowicie bezkarnie. Ich działania podważają legitymację państwa, osłabiają jego demokratyczne instytucje i dyskredytują krajowe organy ścigania”.

Skrajna prawica istnieje jako element marginalny w wielu społeczeństwach i tak też było wcześniej na Ukrainie. Ale od czasu rewolucji Euromajdanu w lutym 2014 r. nacjonalistyczne i posługujące się terrorem organizacje, takie jak Swoboda czy Prawy Sektor, zyskały na znaczeniu i stały się aktywne, nie cofając się przed aktami nacisku i przemocy wobec sędziów, polityków i dziennikarzy, którzy sprzeciwiali się ich

poglądom. W rezultacie stosowania tych radykalnych metod i słabości sił porządkowych, nacjonalistyczna prawica zdołała podporządkować sobie ukraińskie życie publiczne i zaczęła wpływać na decyzje władz. Skutkiem tego była m. in. zmiana ustawy językowej. Tą zmianę można uznać za drugą, po rozszerzeniu NATO, główną przyczynę obecnej wojny.

Skutki zmian ustawy językowej

Po ogłoszeniu niepodległości Ukrainy w 2001 r. język ukraiński został uznany za jedyny język urzędowy, podczas gdy inne języki używane w tym kraju miały zagwarantowaną ochronę konstytucyjną. Język rosyjski, którym posługuje się około 30-40% ludności, był powszechnie używany w biznesie, sądownictwie, szkolnictwie i innych sferach życia codziennego. Ustawa językowa z 2012 r. nadała status języka regionalnego językowi rosyjskiemu i innym językom mniejszości narodowych Ukrainy, doprowadzając różne regiony kraju do ogłoszenia rosyjskiego językiem regionalnym w zakresie ich jurysdykcji.

Jednakże w dniu 23 lutego 2014 r., zaraz po przewrocie na Euromajdanie, ukraiński parlament przegłosował uchylenie tej ustawy. W lipcu 2019 r. została ona formalnie zastąpiona nową ustawą językową, która wprowadziła obowiązek używania języka ukraińskiego w instytucjach rządowych, administracji publicznej, środkach masowego przekazu, szkołach, szpitalach, wydawnictwach książkowych, działalności naukowej, kulturalnej i sportowej oraz w życiu gospodarczym i społecznym. Chociaż przewidziano pewne wyjątki, język rosyjski został z nich wyłączony.

W tej zmieniającej się treści ustawy językowej można dostrzec nacjonalistyczną próbę uczynienia z Ukrainy jednolitego („sobornego”) państwa narodowego, kosztem łamania praw językowych mniejszości. Wynikiem były masowe protesty na terenach południowej i wschodniej Ukrainy – na obszarach, gdzie ukraińska ludność rosyjskojęzyczna stanowi większość.

Wydarzenia takie jak referendum o statusie Krymu z 16 marca 2014 r., w którym większość głosowała za integracją regionu z Federacją Rosyjską, co doprowadziło do aneksji Krymu przez Rosję; krwawe wydarzenia w Odessie, w których uczestniczył Prawy Sektor i gdzie ludzie płonęli żywcem; oraz referenda w Doniecku i Ługańsku, które tworzą region Donbasu, można uznać za bezpośrednie konsekwencje zmiany prawa językowego.

W tych rejonach, gdzie dominuje język rosyjski, mieszkańcy potraktowali tę zmianę jako zamach na ich autonomię. Skutkiem była trwająca od 2014 roku wojna domowa w Donbasie, która pomimo porozumień Mińsk I i Mińsk II nigdy nie została zakończona i w której armia ukraińska ostrzeliwała ludność cywilną, szczególnie w Doniecku, co robi do dziś. Jej przedłużeniem jest obecny konflikt zbrojny między Rosją a Ukrainą.

Przerażająca prawda

Jeden z najwybitniejszych twórców teorii realizmu w stosunkach międzynarodowych, **Hans Morgethau**, w książce *Polityka między narodami* napisał: „przeciętny ludzki umysł nie jest w stanie popatrzeć prawdzie w polityce prosto w oczy; musi zatem ją ukryć, zniekształcić i upiększyć, szczególnie kiedy mamy do czynienia z prawdą w polityce zagranicznej.”

Prawda w polityce, do której nawołuje premier Morawiecki, o ile rzeczywiście odkryta i przedstawiona bez upiększeń, jest często przerażająca, dlatego najczęściej próbuje się ją ukryć lub uciszyć. To na samą wiadomość o przerażającej prawdzie, o nadchodzących do ich miejscowości oddziałach banderowskich, siwiały włoscy młodym, polskim dziewczynom na Wołyniu w 1943 r. Od tych wydarzeń mija w tym roku 80 lat. Tak okrutnych i bestialskich zbrodni nie dokonał na Polakach nikt inny, nawet hitlerowcy, którzy, co jest faktem, ze względów humanitarnych (aby nie widzieć widoku krwi) wymyślili komory gazowe.

Niemcy potępiły po wojnie działania nazistów i ich zbrodnie.

Rosja przyznała się do mordu popełnionego na Polakach przez bezpiekę sowiecką w Katyniu. **Natomiast niepodległa po 1991 Ukraina nie potępiła ludobójstwa OUN-UPA, ani OUN z jej ideologią.** Rozpowszechniane są natomiast materiały gloryfikujące przeszłość OUN, a przywódcy OUN, którzy odpowiedzialni są za zbrodnie, tacy jak Stepan Bandera czy **Roman Szuchewycz** (dowódca UPA, autor rozkazu o konieczności przyśpieszenia likwidacji Polaków w związku ze zbliżającą się armią sowiecką) są honorowymi obywatelami dzisiejszych ukraińskich miast. To ich nazwiskami nazywane są ulice i szkoły.

Pisze o tym w swoich książkach, wydawanych często własnym kosztem w niszowych wydawnictwach, nieżyjący już wielki ukraiński przyjaciel Polski **Wiktor Poliszczuk**, jeden z tych nielicznych sprawiedliwych wśród narodów, którzy dążyli do prawdziwego polsko-ukraińskiego pojednania. Apelował on „aby doprowadzić do potępienia przez władze Polski OUN, jako organizacji typu faszystowskiego ... oraz UPA, jako tej, która dopuściła się zbrodni ludobójstwa na polskiej ludności cywilnej”.

W *Posłaniu do braci Polaków*, Poliszczuk pisze, że „nie ma zbrodniczych narodów, ale są zbrodnicze ideologie i organizacje ze zbrodniczymi planami działania” oraz przypomina, że oprócz ok. 150 tys. Polaków z rąk UPA zginęło także ok. 50 tys. Ukraińców, którzy nie chcieli wykonać rozkazu i mordować swych polskich sąsiadów. To na historii o tych prawdziwych bohaterach, a nie na hierojach UPA i Banderze, gloryfikowanych na Ukrainie, powinniśmy budować naszą polsko-ukraińską przyszłość.

Trudno jest uznać dzisiejszą Ukrainę za wzór wolności i demokracji, gdyż zaznacza się tam coraz silniej wpływ nacjonalizmu ukraińskiego, nie ma możliwości działania dla opozycji, zaś skrajna prawica zwiększa kontrolę nad państwem. Opozycyjne partie i opozycyjne media zostały zamknięte oraz zamyka się cerkwie prawosławne, oskarżając je o sprzyjanie

Rosji.

Polska jest obecnie Ukrainie potrzebna jako sojusznik w walce z postrzeganym przez siebie rosyjskim wrogiem. Dobrze wykonała swe zadanie traktując, tak jak własnych obywateli, miliony uchodźców ukraińskich oraz oddając z poświęceniem ukraińskiej armii swoje najcenniejsze uzbrojenie. Postępuje tak tylko naród przepełniony dogłębnie idealizmem, który przedkłada cudze nad własne i wierzy w sprawiedliwą walkę „za naszą i waszą wolność”.

Idealizujemy dzisiaj Ukraińców, idealizujemy Amerykanów, a wcześniej idealizowaliśmy Anglików i Francuzów. Nasza naiwność polityczna polega na tym, że nie bierzemy pod uwagę, że inne narody, Ukraińcy, Anglicy, Francuzi, czy Amerykanie myślą od nas inaczej i w stosunkach międzynarodowych kierują się zazwyczaj jedynie własnym interesem. Nikt przecież poza nami tak nie postępuje, by walczyć za kogoś i wszystko komuś oddawać, chyba, że za konkretne coś i ma w tym swój określony interes.

Wbrew naszemu idealizowaniu, Ukraina jest zainteresowana głównie własną nacją i traktuje nas instrumentalnie jako doraźnego sojusznika w walce, szerząc swą propagandę, kultywując dalej banderowskich bohaterów i wciągając nas w wojnę. Anglia nie ma stałych wrogów i przyjaciół, a jedynie stałe interesy, które służą utrzymaniu brytyjskiej potęgi. Zaś nasz główny sojusznik USA, broni darmo nie daje, lecz ją sprzedaje za ciężką gotówkę lub na kredyt, a zyskuje na tym globalny kapitał, który po cichu liczy wielkie wojenne zyski.

Świat zwariował

Erich Fromm napisał raczej zapomnianą dzisiaj książkę, *Zdrowe społeczeństwo*. Na poziomie społecznym szaleństwo objawia się, kiedy następuje fiksacja lub regresja do stanu właściwego wcześniejszemu poziomowi rozwoju cywilizacyjnego. Tego rodzaju proces zachodzi dziś. Osiągnęliśmy dorosłość na poziomie

rozwoju naukowo-technicznego i tutaj mamy wiele wspaniałych osiągnięć. Tymczasem cofamy się do stanu prymitywizmu na poziomie etycznym. Wracamy do cywilizacji maczugi lub jak to bardziej precyzyjnie określił Fromm do „kazirodczych więzów klanu i ziemi”, wyrażonych w pojęciach „rasa” lub „nacja”. Zamiast szanować odrębności etniczne i kulturowe, ze sobą rozmawiać i wspólnie budować, wolimy się wzajemnie zabijać, używając do tego najnowszych technologii.

Rozwój ludzkości to wynik ewolucji kulturowej. Z rozwoju etycznego naszej europejskiej cywilizacji wypływa piękna teza, jaką premier Morawiecki wygłasza: „Europa powinna być katedrą dobra i uniwersytet prawdy”. Wynika stąd, że „nie ma miejsca w Europie na cenzurę i ideologiczną indoktrynację”. W przeciwieństwie do tyranii Azji, Europa ma być wolna. Czy to nie są jednak jedynie piękne słowa? Czy nie są to jedynie wyobrażenia tych pięknych księstw i republik, o których pisał Machiavelli; tych, których ludzie „w rzeczywistości ani nie widzieli, ani nie znali”? Czy rzeczywiście żyjemy dziś w wolnej Polsce i wolnym świecie?

W dniu 17 marca br., a więc zaledwie kilka dni temu, a nie zaś w odległej epoce, rozpoczął się w Poznaniu proces kilkunastu profesorów i doktorów nauk medycznych oraz lekarzy. Dlaczego? Bowiem te osoby, wierne przysiędze Hipokratesa, który jest także częścią naszej cywilizacji etycznej, miały odwagę, aby jesienią 2020 r. wyrazić swoją opinię co do eksperymentalnego charakteru szczepień na COVID-19 i związanych z tym zagrożeń oraz w głośnych apelach do rządu nawiązywały do ich dobrowolności.

Z kolei, również niedawno, swą pracę wykładowcy na uczelni wyższej utracił **dr Leszek Sykułski**, jeden z najbardziej wykwalifikowanych w Polsce specjalistów od geopolityki i polityki zagranicznej. Z jakiego powodu? Założył bowiem ruch pokojowy i nawiązywał do zakończenia wojny na Ukrainie. W jego opinii Polska powinna prowadzić politykę wielowektorową, dążąc do przyjaznych stosunków ze wszystkimi sąsiadami. Ten pogląd

został uznany jako sprzeczny z polską racją stanu. Wcześniej z podobnych powodów stracił pracę inny wybitny politolog, **prof. Stanisław Bieleń**.

Czy premier Morawiecki o tych przypadkach nie słyszał, porównując w Heidelbergu Europę do katedry dobra i uniwersytetu prawdy? Uniwersytet prawdy to miejsce, gdzie możemy prawdy szukać, nawet gdyby to była gorzka prawda, a katedra dobra to miejsce, w którym nie krzywdzi się ludzi i nie wyrządza się im zła niszcząc ich kariery zawodowe jedynie za to, że próbują prawdę odnaleźć.

Zdrowe społeczeństwo sprzyja intelektualnemu i moralnemu rozwojowi człowieka, a chore wzbudza wzajemną podejrzliwość i wrogość. Jak pisze Erich Fromm, aby uzdrowić społeczeństwo i uratować upadającą cywilizację, należy dać możliwość wyrażania poglądów ludziom mądrym, wykształconym w swych dziedzinach, nawet i szczególności wtedy, gdy ich poglądy są odmienne od głównego nurtu.. Częścią choroby współczesności świata Zachodu jest bowiem ucieczka od wolności i prawdy oraz rozwijający się konformizm.

W Polsce nie mamy wśród profesorów i doktorów rosyjskich onuc. Mamy za to wybitne osoby, znające dobrze swoje dziedziny naukowe, które w trosce o los Polski mają odwagę wyrażać swoje opinie na temat istotnych zagadnień dotyczących opieki zdrowotnej oraz naszego bezpieczeństwa i prowadzonej przez nas polityki zagranicznej. Te osoby, obecnie uciszane, są solą naszego narodu. Skoro chcemy być częścią wolnego świata, czas by, zamiast je szykanować oraz niszczyć ich publiczny wizerunek, dać im pełną możliwość publicznego wyrażenia swych poglądów w głównych polskich mediach.

Na zakończenie rada z Księcia

Jak nam przekazał w *Księciu* **Niccolò Machiavelli**, skoro już decydujemy się na poszukiwanie prawdy, lepiej „iść za prawdą zgodną z rzeczywistością niż za jej [wyidealizowanym]

wyobrażeniem". Dla zrozumienia obecnego konfliktu zbrojnego między Rosją a Ukrainą, trzeba zatem wziąć pod uwagę zarówno czynniki wewnętrzne, jak i międzynarodowe. Trzeba być otwartym na odkrycie przerażającej prawdy. Kształt ustawy językowej na Ukrainie i stojąca za nią skrajnie prawicowa oraz nadal żywa ideologia nacjonalizmu ukraińskiego są równie ważne dla wyjaśnienia przyczyn konfliktu, jak strategiczne względy związane z rozkładem sił w regionie i rozszerzeniem NATO. W tle są interesy finansowe producentów broni oraz chęć USA by zachować swą pozycję globalnego lidera i osłabić Rosję.

Wojna na Ukrainie ma ściśle określony powód. Rosjanie są przede wszystkim motywowani chęcią swej obrony i nie należy się spodziewać dalszego rozszerzenia konfliktu zbrojnego poza Ukrainę oraz rozlania się go na Polskę i inne kraje Europy, jak długo w tym nie pomożemy i ich nie sprowokujemy. Chociaż w myśleniu w kategoriach cywilizacji maczugi brak jest chęci do uczciwych rozmów w celu zakończenia konfliktu, a prowokacji jest coraz więcej. Za jedną z nich można uznać chęć wstąpienia do NATO dotąd neutralnej Finlandii, która przecież tak blisko graniczy z Rosją i jej newralgicznym miejscem Sankt Petersburgiem i której młode władze najwyraźniej zapomniały o przestrodze **Urho Kekkonena**, wielkiego fińskiego męża stanu, który doprowadził w 1975 r. do historycznej Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Helsinkach. Przypomnijmy jego słowa, bowiem dotyczą także nas: „Nie szukajcie przyjaciół daleko, a wrogów blisko”.

Wojna na Ukrainie pochłoneła już ponad pół miliona żyć ludzkich. Ilu ma jeszcze zginąć więcej? Ale to dopiero preludium. Świat zwariował. W kolejce czeka wojna Izraela z Iranem oraz USA z Chinami, a po nich kolejne wojny. Czy po tych wojnach coś jeszcze z nas zostanie? To wszystko zależy jedynie od naszej mądrości, od zrozumienia, że ludzkie życie jest największą wartością i nie może być podporządkowane interesom „nacji” ani wielkiego kapitału ani żadnego państwa. W interesie wszystkich dobrych ludzi na świecie jest więc

wojnę na Ukrainie jak najszybciej zakończyć i to za wszelką cenę oraz zacząć odbudowywać na poziomie moralnym naszą upadającą cywilizację.

W. Julian Korab-Karpowicz